

Prebrskanje Listov:
 Čelo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . 5—
 Četrt leta . . . 250—
 Mesečno . . . 1—
Članaj Avstrije: —
 Čelo leto . . . 15—
Posamezne številke
 — 10 vinarjev. —

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 v.
 od 6 redne pečetice: po
 večkratnih oznanilih več
 — popust —
 „Straža“ izhaja v pos-
 deljek in petek popoldne
 Rokopisi se ne vračajo

Uredništvo in upravljanje: Maribor
 Brezovška ulica 5. — Telefon št. 113

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne

Krvavi dnevi v Karpatih.

Velikanska borba med dukelskim in užoškim prelazom. — Avstrijci ujeli 10.000 Rusov. — Bukovina se dobro drži. — Francozi za Srbe — Srditi boji med Mozelo in Mazo. — Joffre napoveduje ofenzivo — „U 29“ se potopil. — „Princ Eitel Friedrich“ ušel. — Japonci hitijo z vojnimi pripravami.

Za župane.

Slovenski župan nam piše: Čez župane se sicer veliko zabavlja, a to jim mora vsakdo pripoznati, da imajo posebno v sedanjem vojskinelem času izredno veliko opravila. Vse oblasti se poslužujejo župana kot svojega izvršilnega organa, ali vsaj kot svojega poštnega pota. Vsaka pošta prinese županu novega dela in novih naročil.

Ako imamo župani toliko dolžnosti, se nam morajo pripoznati tudi pravice, kajti plačila za dela v prenešenem delokrogu itak ne dobimo nobenega. In prva izmed pravic bi bila, da se nas ne smatra samo kot poštno pote in raznaševalce uradnih naročil, ampak tudi kot zaupnike ljudstva.

Kadar je treba za ljudstvo spraviti kako podporo ali kako olajšavo, se redno ne povprašuje one, ki so zaupniki ljudstva, ki poznajo ljudi in njih razmere, ampak orožnike. Tako pride, da mi moramo opravljati same sitne reči, a orožniki imajo odločevati čez to, ali dobi kdo kako podporo ali ne. In vendar je znano, da orožniki, ker so tuji ljudje in se navedno še hitro menjujejo, ne poznajo ne kraja, ne ljudi, ne razmer.

Ako hoče dežela koga oprostiti bolniških stroškov, se ne terja od župana spridevala o prošnjiku; ako kdo hoče podporo radi toče, ne velja cenitev župana ali cenilnih mož, ampak žandarjeva; ako hoče kdo oprostitev ali odpusta od vojaščine radi rodbinskih, gospodarskih ali delavskih razmer, se župan ne vpraša. Kot zaupnik ljudstva pa nosi župan krivdo za vsak neuspeh.

LISTER.

Bitka pri Zborovem.

Sledeče poročilo posnemamo po slovaškem dopisu, priobčenem v nedeljski številki praških „Narodnih Listov.“ Zanimivo je tem bolj, ker so imenovani kraji na severnem Ogrskem v slovaškem jeziku, da tako vendar enkrat čujemo ona krajevna imena, ki se dan za dnem imenujejo v raznih vojnih poročilih, tako, kakor jih govori narod, ki biva tamkaj, namreč Slovaki, ne pa onih madžarskih skovank, ki smo jih bili izključno navajeni doslej.

Dopisnik pravi:

Madžarski časopisi priobčujejo plastične opise bojev, ki se odigravajo v šariški (madžarsko: saroški) in zemplinski županiji, torej na našem, slovaškem ozemlju, po besedi in kulturno češkoslovanskem. Ne samo Poljaki in Rusini, temveč tudi mi okušamo neposredno strašne učinke svetovne vojne. Iz dukelske nižine vodi krasna dolina k reki Ondavi, ki teče skozi znano Makovico. Makoviško pogorje deli Ondavo od reke Tople. Obe rečici tečeta vzporedno severo-izhodno, od Kurima in Duplina dalje pa proti jugu, ter se združujeta pod Vranovim (madžarsko: Varano), ter se izlivata v Bočrog na madžarskem ozemlju. Zemljepisna razdalja med Bardiovim (madžarsko: Bartfa, nemško: Bartfeld) in dukelskim prelazom na eni, ter Strepkovim (madžarsko: Sztrépkő) na drugi strani ni velika, vmes namreč leži edino Makoviško gorovje, visoko 600—700 m in je gozdno. Vse ceste in pota vodijo ob rekah ob gorskem podno-

Sedaj so na dnevnem redu prošnje za podpore osebam, kojih vzdrževalci so poklicani pod orožje. Ljudje se čudijo, zakaj ta dobi ali oni ne. Župan, ki pozna dobro vse razmere v rodbinah in v okraju, ni vprašan. Za to se ga naj tudi ne dolži, česar ni zakrivil.

Oblasti pa bi storile dobro, ako bi se v vseh slučajih, v katerih je treba dobrega znanja krajevnih razmer, obračale edino le na župane.

Nemški krščanski socialci in zunanja politika.

Dunajski krščansko-socialni „Volksbund“ je imel dne 31. marca konferenco svojih podružničnih voditeljev. S konferenco je bil združen tudi podružni večer, katerega se je udeležilo večje število dunajskih krščansko-socialnih politikov.

Po končanem dnevnem redu je dr. Schapacher (ki je lansko leto govoril tudi na nekem shodu v Mariboru) predaval „o bodočem razmerju Avstro-Ogrske do Nemčije“. Govornik je izražal sledeče misli:

„Po sedANJI vojski se je zvezno razmerje med Avstro-Ogrsko in Nemčijo, ki so ga ustvarili diplomati, vkoreninilo tudi v srca posameznih narodov. Po vojski bo treba misliti na tesnejši stik med obema državama. Posebno važni cilj te zveze je ojačenje vojaško-političnih odnošajev med Avstro-Ogrsko in Nemčijo. Ob enem pa se naj pripravlja tudi pot za zблиžanje obeh držav v gospodarskem oziru. Ta pot naj

vodi potem, ko se bodo odstranile vse težave zблиžanja, h gospodarski skupnosti, ki bo gotovo obe državi ojačila. V skupnem delovanju v kulturnem oziru se je že dosedaj marsikaj doseglo, radi tega te točke niti ni treba posebej omenjati. Predpogoj za srečno rešitev vprašanja o tesnejši združitvi obeh držav pa je predvsem ugodna rešitev narodnostnega vprašanja v Avstriji in obenem tudi rešitev vprašanj, ki se tičejo dualizma.“

Po Schapacherjevem govoru se je razvila daljša debata o predmetu, ki ga je govornik razpravljala. Te debate so se udeležili: poslanec dr. Jerzabek, dr. Stich, dr. Herzig, profesor dr. Schmidt, obč. svetnik Angermayer, učitelj Höppeler, dr. Maresch, duhovnik Zeiner in grof Hartig.

Kakor je razvidno iz dr. Schapacherjevih izjav, so se polagoma spravili tudi dunajski nemški krščanski socialci na pot, po kateri hodijo zadnji čas druge avstrijske nemške stranke.

žu. Naše čete obvladujejo doline in ceste z vrhov, so dobro utrjene in imajo za seboj razmerno gosto mrežo dobrih cest. Rusi morejo dobivati cesto za cesto le tako, da skušajo osvajati operacijske točke, da z njih iz nižine naskakujejo naše postojanke. Strategične in taktične kretnje ruskih čet so silno težavne in zato ni čuda, da morejo napredovati le počasi in da imajo velike izgube. Doslej smo vedno čuli, da se Rusi bojujejo pri Dukli, Lupkovem, Užoku itd. S tem pa ni povedano, da bi se bojevali samo za prehod čez prelaze, kajti zavzeti morajo tu, ako hočejo napredovati, vse strategično važne višine, vse steze, potaj in ceste, poleg tega pa tudi vse okope, utrdbe in dobre pozicije za topništvo. V ta namen morajo posekavati cele gozde. Pijonirji imajo tu težko in nevarno delo. Rusi prodirajo proti Šaryšu (madžarsko: Saros) z dvema kolonoma: čez Maguro malostovsko in Regetovko proti Zborovemu (madžarsko: Zboro) in čez Dolnjo Poljanko (madžarsko: Also-Pagony) in Šmilno, potem pa čez dukelsko kotlino na Svidnik (madžarsko: Felső- in Also-Szvidnik), od tam ob Ondavi nizdol čez Orlik, Mirošov, Poljanko, proti Zborovemu in na jug proti Duplinu (madžarsko: Banyavölgy) in Stropkovemu. V Zborovo vodijo iz Poljske tri ceste. Mala slovaška vas je vozlišče cest v Bardiov, kjer se konča železnica, ki vodi iz Prešovega (madžarsko: Eperies).

Za Zborov se bije v zadnjem času neprestan in trdovraten boj. Samo 24 ur je trajalo prostovoljno premirje v bojih na Makoviškem pogorju. Bilo je to prejšnji četrtak. Rusi so tedaj popolnjevali svoje razredčene vrste in v petek se je začel boj ob zgornjem teku Ondave na novo z vso silo. Madžarski listi pišejo, da Rusi zbirajo v tem kraju velikanske mase

vojaštva in da hočejo za vsako ceno osvojiti Zborov, oziroma železniško progo Bardiov—Prešov. Najbrž pa jim ne gre za to, da bi prodrli s svojimi masami do Prešovega, dokler bi ne zavzeli odseka Lupkov—Užok, temveč bi najbrž hoteli pretrgati promet na železnici iz Prešovega v Bardiov.

Minuli petek so se začeli boji okoli Zborovega na novo in več hiš je že zgorelo. Stare kurije (plemiške hiše), ostanki iz Rakocovske dobe, so popolnoma razdejane. Dvorec Rakocijev, ki ga je zgradil J. Rakoci in je last rodbine Erdődov, je uničen. Granate so pokončale tudi onih znanih sto lip, pod katerimi je pisal Rakoci svoja pisma (Datum Zborowiae sub centum filiis). Istočasno se hrume boj v izhodni smeri pred semelnškim vrhovi. Povsod so napadali Rusi z veliko premočjo. Top proti topu, mož proti možu. Boj se je bil za sedem vrhov tega pogorja, ki obvladujejo proti jugu vso okolico. V več postopnih vrstah so Rusi naskakovali naše postojanke. A vse zastoj. Toda Rusi niso popuščali in vedno so pošiljali nove čete proti našim. Napadali so srdito in včasih so dospeli celo do naših zakopov. Tedaj so se naši vrgli na sovražnika in boj na bajonet je trajal cele ure. Šele proti večeru je nekoliko potihnil boj, da bi se potem po noči ponovil še srditeje. Na zborovskem pokopališču se je posrečilo Rusom, da so se zakopali, toda našim se je vkljub temu posrečilo, da se vzdržali vas. Pri Zborovem se je videl zelo lep topniški boj. Po noči so naše čete v Zborovem in v podolju omenjenih sedmih vrhuncev izvršile bajonetni protinaskok. Tedaj je vsa vas vzplamtela v ognju. Hiše, gospodarska poslopja, seno, slama, hlevi, deli gozdov, vse je začelo goreti in je razsvetljevalo grozno tragedijo, ki se je odigravala tu. Končno so se po

Resen spor med Bolgarijo in Srbijo.

Kolin, 6. aprila.

Dne 3. t. m. je upadlo 2000 bolgarskih četašev v srbsko ozemlje pri kraju Valandovo ob srbsko-bolgarski meji, napadlo ondotne srbske obmejne straže, in jih zapodilo v beg. O tem dogodku se sedaj uradno poroča iz Niša: Bolgari so zasedli vse višine na levem bregu reke Vardar. Boji se nadaljujejo, na obeh straneh je število mrtvih in ranjenih precej veliko. Bolgari so baje zaplenili pri tem dva srbska topova.

Po poročilu lista „Kölnische Zeitung“ ne pripisuje bolgarski poslanik v Rimu upadu bolgarskih četašev v srbsko ozemlje nobene velike važnosti. Nasprotno pa dolži srbski poslanik Bolgare, češ, da hoče Bolgarija odrezati Srbom edino še prosto pot za dovažanje živil, železnico Solun—Skoplje.

Italijanski listi smatrajo ta dogodek za zelo resnega, čeprav še s tem ni rečeno, da bo na vsak način prišlo že sedaj do vojske med Bolgarijo in Srbijo.

Bolgarija na razpotju.

Berolin, 7. aprila.

Lištu „Kölnische Zeitung“ se poroča iz Francije: Pariški list „Journal des Debats“ poziva trosporazum, da izroči Bolgariji ultimatum glede njenega stališča. Bolgarija se mora odločiti za trosporazum, ali pa proti trosporazumu.

Ruski poslanik v Srbiji odstavljen.

List „Neues Wiener Journal“ poroča iz Sofije: Soproga ruskega konzula v Bitolju, gospa Aleksandrina Mihelowna Petrojalowa, ki je došla dne 6. aprila iz Petrograda v mesto Jassy (v rumunski pokrajini Moldava), pripoveduje, da je ruska vlada, kneza Trubeckoja odstavila kot ruskega poslanika v Nišu. Na njegovo mesto je imenovan njen soprog Mihelow Petrojalow. Kneza Trubeckoja je ruska vlada zategadelj pred nekaterimi meseci imenovala za poslanika v Nišu, ker je bil znan kot Bolgarom prijazen politik, in se je pričakovalo od njega, da bo dosegel zopetno spravo med Srbijo in Bolgarijo. Upi ruske vlade pa se niso obistinili in danes celo bolgarski, Rusom prijazni listi napadajo Srbijo radi grozodejstev, ki jih povzročajo Srbi med bolgarskim prebivalstvom v Macedoniji.

Grška.

Začel se je boj med prejšnjim in sedanjim ministrskim predsednikom. Ker je Venizelos hotel Bolgariji odstopiti nekatera macedonska okrožja in je sedanji ministrski predsednik Gunaris to objavil, je Venizelos trenutno na slabšem. Venizelos je bil za to, da se Grška udeleži dardanelskega boja, sedanja vlada pa se drži nevtralitete. Te dni je bil kronski svet, o katerem poroča „Politiken“: Grška vlada je sklicala kronski svet, da se posvetuje o grškem stališču v sedanjem mednarodnem političnem položaju, posebno z ozirom na Bolgarsko. Kakor se izve, so bili vsi udeleženci ene misli, da se Grška trajno drži najstrožje nevtralitete.

Portugalska.

Na Portugalskem še so vedno nemiri, iz poročil, ki nam prihajajo preko Londona, ni mogoče spoznati, kako obsežni so nemiri in katera stranka jih inscenira. Zdi se, da obe, republikanska in monarhistična. Neko poročilo pravi, da so monarhisti v 3 okrajih razglasili monarhijo, drugo poročilo pravi, da so demokrati napadli procesijo na Veliki petek, kar so gotovo storili republikanci.

Carigrad in Dardanele.

Angleško-francosko vojno brodovje pred Dardanami napada od tistega časa, ko je imelo pri zadnjem velikem napadu dne 18. marca tako velikanske izgube, le redkokedaj in le z maloštevilnimi ladjami dardanelske utrdbe. Ti napadi so navadno brezuspešni. Anglija in Francija delata sedaj velikanske napore, da bi zbrale novo armado, s katero bi napadle Dardanele na suhem in na morju. V Tunisu imajo Angleži in Francozi zbrano že baje velikansko armado, broječo 300.000 mož (?), katero nameravajo izkrcati pri Smyrni v Mali Aziji. Turki so baje ukrenili vse potrebno, da preprečijo nameravano izkrcanje angleško-francoskih čet. Kako velikanske težkoče so nastale Angležem in Francozom vsled poraza pred Dardanami dne 18. marca, je razvidno iz poročil, ki pravijo, da pred koncem meseca maja ne nameravajo resno napasti Dardanele. Sedaj pa trosporazum prav pridno spravlja v svet razne vesti o sklepanju miru, o katerih pravijo turški listi, da so neresnične. V Turčiji so vlada, armada, kakor tudi prebivalstvo, polni zaupanja v končno zmago Turčije. Vest o izgubi križarke „Medžidie“, ki se je na Veliko noč potopila v Črnem morju ne daleč od Odeše, je zadela ob mi-

no, je sprejelo prebivalstvo zelo mirnodušno. Tolaži turško prebivalstvo zavest, da stase malo poprej, predno se je potopila križarka „Medžidie“, potopila dva ruska parnika in sicer pri Odesi v Črnem morju. Potopljena turška križarka „Medžidie“ je bila iste velikosti in ravno tako zgrajena, kakor izza balkanske vojske dobro znana turška križarka „Hamidije“, ki je potopila v Egejskem in Sredozemskem morju marsikatero grško trgovsko ladjo. Križarka „Medžidie“ je bila dolga 103 metre, oborožena z 2 topoma kalibra 15 centimetrov ter z 12 majhnimi brzostrelnimi topovi. Njena posadka je znašala 302 moža.

Japan in Kitaj.

London, 7. aprila.

Dopisnik lista „Daily Telegraph“ poroča iz Pekinga: Najnevarnejše točka pogajanj med japonsko in Kitajsko je, kakor se domneva, srečno odstranjena. Kot dokaz, da se razmere dobro razvijajo, svedoči dejstvo, da je japonski transportni parnik, ki je bil določen za mesto Taku, niti ni zapustil japonskega vodovja, ampak je čete, ki so bile namenjene za Kitajsko, zopet izkrcal na japonskem ozemlju.

Nemci in Bismarck.

Celovške „Freie Stimmen“ 1. aprila pomenljivo naglašajo pomen Bismarckovega stoletnega rojstnega dne in navajajo značilne njegove besede, ki jih je bil izgovoril 15. aprila 1895 štajerskim Nemcem ob priliki njihovega obiska: „Sodim, da bomo trajno združeni ostali skupaj, trajneje kakor smo poprej živeli v miru. Čim večji je vpliv Nemcev v Avstriji, tem trdnjše bodo vezi med nemško državo in Avstrijo!“ Kri teče za en velik cilj; „neomajno srednjeevropsko enoto“... Tako nemški koroški list!

Spremembe v bosanskem uradništvu.

Novi skupni finančni minister dr. Koerber je izvršil važne prestave v višjem bosanskem uradništvu. Kakor hitro je odstopil Bilinski, je madžarsko časopisje, tudi oficiozno, zahtevalo, da se dr. Mandič odstrani in se na njegovo mesto postavi zaupnik madžarske vlade. Mi smo prinesli svojedobno poročilo o teh madžarskih glasovih. Sedaj je dr. Koerber izvršil prestave lako-le: Namestnik deželnega šefa dr. Nikola Mandič je imenovan predsednikom bosansko-hercegovinskega deželnega računskega dvora; ob enem je postal tajni svetnik. Dosedanji predsednik deželnega računskega dvora, tajni svetnik Julij pl. Rohongi, je bil na lastno prošnjo stalno umirovljen. Za namestnika deželnega šefa je ob istodobni podelitvi časti tajnega svetnika imenovan bivši podban in sedanji državni tajnik v kralj. hrvaško-slavonskem ministrstvu, dr. K a r o l U n k e l h ä u s s e r. Načelnik predsedniške pisarne deželne vlade, vladni svetnik Karol baron Collas je imenovan dvornim svetnikom ter mu je poverjeno vodstvo prvega upravnega oddelka deželne vlade. Načelnikom predsedstvene pisarne deželne vlade je imenovan dosedanji namestnik prezidijalnega šefa, vladni tajnik Henrik Starch.

večurnih bojih morali na nekaterih mestih Rusi umakniti, puščajoč za seboj cele hekatombe mrtvih in ranjenih.

Mrtvecev se je nagomililo toliko, da so v petek pod večer prosili Rusi za dveurno premirje, da pokopljejo mrtvece. Naše čete so prenehale streljati in so skupaj z ruskimi začele veliki pokop. Častnike so pokopali posebej in vse čete so salutirale v čast padlim junakom. Sovražniki so tako počastili žrtve nesrečne vojne in so vsaj dve uri mirovali.

Zanimivo je še, da so stare razvaline nekdanj slavne Makoviškega gradu, ki krasi na vrhuncu pri Zborovem vsi okolico, postale važna strategična točka. Odtod so obvladovali pokrajino mogočni magnati in plemiči, Rozgonjovci, rodbine Zudar, Tarčai, Seređy in nekaj časa tudi „češki bratje.“ Leta 1601 je Januš vojvoda z Ostroha izročil grad rodbini Rakocijevi. Okoliško prebivalstvo si pa vse drugače razlaga to izpremembo: Mogočni vlastelin Seređy je baje pri neki pijači prodal Rakociju grad za 16.000 cekinov s pogojem, da morajo biti cekini kovani v Kremnici tistega leta. Rakoci je dal nakovati v Kremnici toliko cekinov in stari Seređy je umrl jeze, da je prodal očetovsko posest.

Na tem velehistoričnem mestu so si našli naši topovi zelo dobre postojanke in odtod sedaj doni njihov gromеči glas.

Izkrvavitev bo odločila sedanjo vojsko.

Karpatska bitka, največja gorska bitka, ki se je kedaj bila, divja že več tednov, ne da bi že bila padla odločitev. Kje in kako se bo ta bitka odločila, še sedaj ne more nobeden človek vedeti. V tej bitki, kakor je videti, ne bo odločilo zmago prodiranje te ali druge armade, ampak odločitev bo padla skorogotovo vsled izkrvavitve enega ali drugega sovražnika. Zelo važno bo tudi, na katerem kraju se bo izkrvavitev izvršila. Čimbolj sovražnik napada in naskakuje, tem bolj izkrvavijo njegove sile. S tem pa še ni rečeno, da je brez pomena, ako se napadalec polasti dežele in prometnih črt svojega nasprotnika. Gotovo pa je, da se pri takem prodiranju armada bliža svoji izkrvavitvi, posebno, ako se nasprotnik brani z vsemi silami zoper naskoke in napade. V tem oziru imamo v sedanji vojski na obeh straneh prepričevalne dokaze. Za sedaj imamo torej trdno upanje, da bo armada, ki so jo Rusi vrgli na Karpate ter bodo z njo korak za korakom napredovali v naše ozemlje, izkrvavljena. Rusi bodo svoje prodiranje silno drago, da predrago plačali. Pozabiti pa tudi ne smemo, da, če ravno vzbuja karpatska bitka največjo pozornost izmed vseh dogodkov sedanje svetovne vojske, da se vojska bje tudi na drugih bojiščih; izid borbe na izvenkarpatskih bojnih črtah bo uplival tudi na vojni položaj v Karpatih. Ako Rusi v Karpatih pridobivajo na ozemlju, si še s tem niso priborili zmage nad našo armado. Zmaga je dobljena še le tedaj, ko je branitelj onemogel. Naša bramba pa bo kljub morebitnim ruskim uspehom vedno močnejša. Jamstvo za to nam je nezlomljiva volja naših narodov.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 8. aprila.

Od Velikega petka, ko je zadnjič izšel naš list, se je naša fronta dne 2. aprila spremenila vsled ruskega pritiska samo med L u p k o v i m i n U ž o k o m. Naše čete so se umaknile, kakor je posneti iz današnjega poročila poročevalnega urada, na fej črti z gališke strani na grebene na ogrsko stran Karpat. Prelaz U ž o k je trdno v naših rokah. Tudi v d u k e l s k i nižini v južnozahodni Galiciji in severnoizhodni B u k o v i n i je naša fronta nedotaknjena.

Čudovit mir vlada na fronti v zahodni Galiciji in na Rusko-Poljskem. Vsaj nimamo iz teh krajev prav nobenih poročil. Tudi kar se godi pred Varšavo, nimamo nobenih poročil. Le od meje Izhodne Prusije priobčuje nemški generalni štab o spopadih s sovražnikom.

Od duklanskega do užoškega prelaza.

Z avstrijskega vojnega časnikarskega stana se dne 7. aprila poroča:

Sredi mesca marca je stopila velika karpatska bitka, ki traja že od 25. januarja, v novo dobo. Rusi so se namreč od tega dne navalili z velikimi svojimi vojnimi silami čez karpatsko gorovje. Pri duklanski kotlini, kakor tudi v prostoru med Lupkovim in Užkom so Rusi svoje napade neprestano obnavljali. Rusko armadno vodstvo poriva od 25. marca naprej o-gromne mase svojih čet v boj zoper trdne avstrijske postojanke in se prav nič ne ozira na nepregledne svoje izgube. V novjšem času so poslali Rusi v ta ozemlja zopet novih svežih čet, ob enem pa so nastale vrzeli izpolnili tudi z divizijami oblegovalne przemyslske armade.

Kljub temu, da Rusi v tej velikanski borbi ne štedijo z človeškim materialom, so imeli silni ruski napadi in naskoki na celi bojni črti zelo skromne uspehe. Rusom se niti po štiritedenskem izredno srđitem boju ni posrečilo, da bi nas vrgli iz postojank, katere smo vzeli Rusom koncem mesca januarja. Te postojanke, katere so tedaj Rusi kljub silnemu naporu in hudemu mrazu morali zapustiti, še sedaj niso v njihovi posesti.

Od užoškega prelaza proti izhodu je vsa karpatska črta v naši posesti. Tudi na zahodni strani Užoka se naše čete prodirajočim Rusom na ogrskem pobočju Karpatov krčevito ustavljajo. V dolini reke Laborce in v duklanski kotlini se je Rusom potkus — s katerim so pričeli že v sredi mesca marca — predreti našo bojno črto, pod težkimi izgubami izjavil.

Tudi novejši ruski napadi in naskoki niso bili v stanu, v avstrijsko bojno črto v tem ozemlju zabiti kako zagozdo. V zadnjih dneh se je našim četam posrečilo, da so na eni strani izhodno od doline reke Laborce silni sovražni naval z protinapadi ustavile, in so na drugi strani celo dosegle znaten uspeh. Zasedle so namreč več važnih višinskih postojank izhodno od Laborce, ujele so več tisoč Rusov; plen pa, ki so ga naši v teh uspešnih bojih vzeli sovražniku, je izredno velik. Več topov in strojnih pušk, nad 5000 navadnih pušk in tudi mnogo drugega ruskega trena je padlo našim v roke.

Naši uspehi v Severni Bukovini.

Budimpešta, 7. aprila.

Listu „Az Est“ se poroča iz Černovic: Avstrijska artilerija je na najvažnejših točkah v tridnevnem obstreljevanju porušila ruske utrdbe pri Zalesčyku na južni strani reke Dnjester. Naše čete so na to zasedle utrdbe.

Naši že 35 km daleč v Besarabiji.

Kakor poroča list „Zina“, so avstrijske čete 27. marca popoldne prekorale mejo Besarabije, prisile Ruse, da so se morali hitro umakniti in so zasedle Norozelico, Bolusek in Chotin. Avstrijske čete, ki se nahajajo 35 km v notranjosti Besarabije, so ujele veliko Rusov in zaplenile dva topa velikega obsega. (Besarabija je ruska pokrajina, ki leži na izhodni strani Bukovine.)

Ljudje se izseljujejo iz Krakova.

„Nova Reforma“ poroča, da je 20.000 krakovskih prebivalcev izjavilo, da se prostovoljno izselijo iz mesta.

Nadškof Szeptycki v strogem ujetništvu.

Pravoslavni škof Tichon v mestu Kursk na Ruskem je izposloval, da ne sme tja odgnani lvovski nadškof Szeptycki več v cerkev in da se nahaja sedaj v strogem hišnem zaporu. „Rusko Slovo“ poroča, da so kaznovali policijskega komisarja, ker je dovolil, da je smel nadškof v družbi stražnika obiskati samostansko cerkev Snamensk.

Boji v Izhodni Prusiji.

Berolin, 7. aprila.

Iz nemškega velikega vojnega stana se poroča: Pri prodiranju v rusko ozemlje pri mestu Andrzejovo, 30 km južno-izhodno od Memela, je nemška kavalerija uničila eden ruski bataljon. Ujet je bil poveljnik bataljona, 5 častnikov in 360 mož, 120 Rusov je bilo mrtvih in 150 težko ranjenih. Ruski bataljon, ki je prišel temu na pomoč, je bil porinjen nazaj. Nemci so imeli šest mrtvih.

Ruski napadi izhodno in južno od Kalvarije in izhodno od mesta Avgustovo so bili odbiti.

Ruska armada se pomnoži za 585.000 mož.

Iz Curiha se dne 8. aprila poroča berlinske-mu „Lokalanzeigerju“, da je ruski car izdal ukaz, po katerem se vpoklicuje pod orožje letnik 1916. S temi novinci se bo ruska armada ojačila za zopetnih 585 000 mož.

Amerika pošilja Rusiji topove.

Kakor se uradno poroča iz Amsterdama, prinašajo ameriški listi sledečo vest: 18 težkih topov, ki izredno daleč nesejo in so se izdelali v Ameriki za rusko armado, čaka v severoameriškem mestu Vancouver, da se jih naloži na ladje. V istem mestu je za Rusijo pripravljenih tudi 384 tovornih avtomobilov. Topovi so istega tipa, kot topovi, katere je Sev. Amerika že poprej poslala Rusiji in ki so se najbrž rabili pri obleganju Przemysla.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 8. aprila.

Na jugu se še večje operacije niso začele. Le na posamezne točke se strelja sem in tje. Brezdvomno je, da je naša umaknitev iz Srbije imela tudi svojo dobra stran, namreč da je razbremenila splošno politično situacijo na Balkanu. Kdo ve, ali bi se razmere v Grčiji in Rumuniji bile razvile tako ugodno za nas, kakor se so, ako bi naše čete stale globoko v Srbiji.

Kar se pripoveduje te dni od „posebno informiranih oseb“, da srbske čete stojijo že v Banatu, je seveda larifari. Sploh je čas za presenečenje minil, naše akcije so povsod dobro premišljene in skrbno pripravljene.

40 francoskih zdravnikov za Srbijo.

Iz Soluna se uradno poroča, da je dne 7. aprila 40 francoskih zdravnikov in več francoskih infanterijskih častnikov odpotovalo iz Soluna v Niš.

Srbski dan na Francoskem.

Na Francoskem se je vršil „srbski dan.“ V vseh nižjih, srednjih in višjih šolah so bila predavanja o Srbih.

Nemško-francosko bojišče.**Bitka med rekama Mozelo in Mazo.**

Berolin, 7. aprila.

Že pred Veliko nočjo je bilo opaziti, da se pripravljajo Francozi na velika podvzeta in da nameravajo napasti nemške utrjene postojanke na višinah reke Moze (Maas), takozvane višine Cotes Lorraines. Iz za zimske bitke jih je izučila skušnja, da s frontalnim napadom ne dosežejo ničesar. Sklenili so torej, napasti Nemce med rekama Mozelo (Mosel) in Mozo v bok. V ta namen so zbrali novo armado. Prvi napadi francoske artilerije so se vršili dne 3. aprila pri Combresu in na južni črti med Mozelo in Mozo. Na Velikonočni ponedeljek se je vršil pravi napad na južno nemško bojno črto, najpoprej severno od Toul, nato v Priesterwaldu in istočasno na severnem krilu južno od mesta Orne, kakor tudi med mestoma Les Etangs in Combres. Sreča ni bila Francozom mila, kajti dosegli niso nikjer kakih uspehov. Najhujši boji so divjali med mestoma Meurthe in Apremont ter izhodno od mesta Flirey, kjer je prišlo do prave bitke. Francoskim strelcem, ki so spretno izkoriščali tamošnje ozemlje za kritje, so sledile močne rezerve, ki bi naj tudi od severne strani pritiskale na nemške postojanke. Učinek nemške artilerije v teh bojih je bil velikanski. V kratkem času so se spustili Francozi v divji beg, le pri mestu Flirey je prišlo do ponočnih bojov, na nož. Bojišče je pokrivalo na stotine mrtvih Francozov; toda zdí se, da se še Francozi pripravljajo na nove, še hujše napade na nemške postojanke na tem ozemlju.

Velika ofenziva se bliža.

Dünkirchen, 8. aprila.

Francoski vrhovni poveljnik general Joffre je obiskal dne 7. aprila postojanke armade belgijskega kralja Alberta in je imel na belgijske čete sledeči nagovor: „Dragi sobojevniki! Dan naše velike ofenzive, ki bi naj odločil usodo Belgije, se bliža. Sovražnik se pripravlja na trdovraten odpor. Če bo šlo vse dobro, se bomo nahajali že v treh tednih v sreči Belgije in bomo prišli za meč, da zadenemo ž njim srce Nemčije. Bodite pripravljeni na vroče boje! Ko bo zadonel klic: Naprej! naprej! ne bo smel nihče nazaj!“

Bojna črta ob reki Yser.

Borba ob bojni črti ob reki Yser postaja zopet srđitejša in pridobiva značaj artilerijskega dvoboja. Nemška artilerija varčno postopa s strelivom, a njeni streli so navadno dobro namerjeni. Francozi pa ravnaajo s strelivom zelo potratno, kar sicer na sovražnika napravlja močen utis, a Francozi bodo pač imeli od preobilne porabe streliva več škode, kakor dobička. Dozdeva se, da so se Angleži in Francozi dogovorili, da se naj porabi izredno mnogo streliva, ter neprestano dohajajo velike množine artilerijskega in drugega streliva, ki ga spravljajo na bojno črto. Pričakuje se v mesecu aprilu odločilnih napadov na nemško bojno fronto na južni strani črte ob reki Yser. Francosko-angleška armada bo skušala mesta Lens, Douai, Ostricourt, Lille in Roubix zaradi njih velikega industrielnega pomena zopet nazaj pridobiti, da bi služila za zalaganje francoskih čet.

Nemški vojaki obdelujejo zasedeno francosko ozemlje.

V londonskem listu „Daily Mail“ opisuje očividec, ki je prepotoval francosko ozemlje, katero so za-

sedle nemške čete, kako obdelujejo nemški vojaki zemljišča, katera so zapustili Francozi, ko so zbežali pred nemško armado, sledeče:

Obdelovanje polja, ki meri okrog 75.000 morgen (1 morgen = 25 arov), nadzoruje major nemške armade, ki je bil pred mobilizacijo oskrbnik obsežnega posestva na Pomeranskem. Polja posejajo s pšenico in posadijo s krompirjem. Zgodnji krompir se bo spravljati že meseca junija, pšenica pa v rani jeseni. Na vprašanje, če se bo takrat nemška armada še nahajala na francoski zemlji, je rekel major: „Ne, mi tega ne pričakujemo. Upamo, da bo prej konec vojske in da bo spravljalo te prideleke francosko prebivalstvo, ki se bo vrnilo na svoje domove.“

Nato navaja poročevalec podrobnosti, kako opravljajo nemški bataljoni nekaj časa v strelskih jarkih, nato pa zopet na polju, skupno z nevojaškim prebivalstvom v popolni slogi razna poljska dela. Ena sama armada opravlja poljska dela s 35 plugi na motor in neprenehoma še dovažajo iz Nemčije nove poljske plugge.

V okolici Sedana je obiskal poročevalec tamošnjo veliko mlekarino in klavnico, v kateri se zakolje vsak dan 250 glav živine za nemško armado, ki se nahaja v okolici Sedana.

Ravno tako, kakor v okolici Sedana, se opravljajo tudi v drugih krajih, katere so zasedle nemške čete, zlasti v Flandriji, razna poljska dela. Svoja izvajanja konča poročevalec z besedami:

„Prišel sem do prepričanja, da bodo rabili zavestni (Angleži in Francozi), če bodo hoteli izstradati Nemčijo, še dosti časa, predno bodo zmagali v tej vojski. Dejstvo, da ti možje, ki se udeležujejo vojske in ki se nahajajo tako blizu središča vojnih dogodkov in ki vendar obračajo vse svoje misli na bodočnost, dokazuje, da ne bo pustilo nemško prebivalstvo v lastni domovini niti pedi zemlje, katere bi ne obdelalo, le da oskrbi svojo armado z živim.“

Podmorski boji med Nemci in Angleži.

V mesecu marcu so potopili nemški podmorski čolni 33 angleških parnikov skupno z 61.383 tonami, in 25 jadrnic skupno z 8110 tonami. Vsled podmorskega boja raste nesigurnost na morju in tudi razpis premij za uničevanje nemških podmorskih čolnov ni povzdignil angleške podjetnosti. Ob enem postaja tudi angleška javnost vznemirjena, ker se dan za dnem potaplja angleški parniki, a od nikoder ni kakega sredstva proti temu početju. Sedaj namerava odrediti angleška admiraliteta, da smejo parniki voziti le po dne. Za krajše vožnje bo to veljalo, a za daljše zopet ne.

Na angleški strani imajo mesca marca edini uspeh, da so potopili nemški podmorski čoln „U 29.“

„U 29“ se potopil.

Nemška admiraliteta dne 7. aprila uradno poroča, da se je nemški podmorski čoln „U 29“, o katerem je zadnji čas manjkalo poročil, vendarle potopil. Z čolnom vred se je potopilo tudi moštvo. Čolnu je poveljeval kapitanski poročnik Weddingen, ki je lani poveljeval čolnu „U 9“.

Nemški admiral Kalau je v pogovoru o potopu čolna „U 29“ izjavil, da se Angleži iz posebnega vzroka skušajo izogniti vsaki kritiki o ponesrečenih ladjah. Mogoče je, da se je „U 29“ potopil na sledeči način: Srečal je najbrž kako angleško ladjo, katera je plula pod nevtralnno zastavo. Podmorski čoln je v tem slučaju ladjo pozval, naj obstoji, kar je ista najbrž tudi storila. Angleška ladja pa je skorogotovo nemški čoln iz največje bližine zahrbtno napadla s tem, da ga je obstreljevala s težkimi topovi.

Usoda križarke „Prinz Eitel Friedrich“.

Nemška pomožna križarka „Prinz Eitel Friedrich“, ki je v pomorski bitki pri Coronelu v začetku meseca oktobra lanskega leta utekla zasledujočim angleškim vojnim ladjam, je priplula v braziljansko pristanišče Rio, kjer je bila zasedrana več tednov. Čeprav so jo pred uhodom stražile angleške vojne ladje, se ji je vendar posrečilo pred kratkim zopet uteči v pristanišče Newport-News v Združenih državah Severne Amerike. V tem pristanišču si je popravila svoje nekoliko poškodovane stroje in se do dobra založila s potrebnimi živili. Zunaj na odprtem morju so tudi tukaj prežale na njo angleške vojne ladje, po nekaterih vesteh 4, po drugih pa 6 angleških oklopnih križark, da bi jo v trenutku, ko bi zapustila pristanišče, potopile. V noči od 3. na 4. aprila, bila je temna noč in morje zelo viharo, se je v tretjič posrečilo uteči križarki „Prinz Eitel Friedrich“ na odprto morje in izginiti v temni noči, ne da bi jo bile opazile angleške vojne ladje, ki so križarile pred uhodom v pristanišče. Ker bo ubegla križarka brez dvoma potop-

pila zopet marsikateri angleški trgovski parnik in povzročila Angležem veliko škodo, je napravilo kar 8 angleških vojnih ladij lov na križarko. Anglija se ob tej priliki močno hujuje nad Združenimi državami in jim očita, češ, da je bilo proti mednarodnemu morskemu pravu, ker vlada Združenih držav v pristanišču ni bolje zastražila križarke, ker ji je dovolila, se založiti z živem ter končno, ker ni obvestila angleškega admirala, da se pripravlja križarka na odhod iz pristanišča.

Raznoterosti.

Sv. Oče odredil molitev za mir. Iz Rima se poroča, da je sv. Oče odredil, da se naj v vseh katoliških cerkvah celega sveta opravljajo celi mesec maj molitve za dosego miru.

*** Duhovniške vesti.** Mil. g. kanonik Jak. Kavčič je zopet nevarno zbolel in se nahaja zaradi operacije pri usmljenih bratih v Gradcu. Blagemu gospodu želimo skorajšnje ozdravljenje in ga priporočamo v pobožno molitev. — Č. g. Iv. Širec, kaplan na Vrnskem, nastopi župnijske Stopre dne 1. maja.

† Župnik Janez Prešern. Dne 5. aprila je umrl v Koprivnici mnogozaslužni župnik Janez Prešern, ki je župnikoval 26 let v tej župniji. Č. g. Prešern je bil rojen dne 8. decembra 1848 v Studenicah pri Poljčanah. Svetila mu večna luč!

† Škof dr. Milaš umrl. Dalmatinski grško-orientalski škof v pokoju dr. Nikodem Milaš, je v Dubrovniku umrl.

*** Vojni kurat** č. g. Jan. Ev. Kociper, c. kr. gimnazijski profesor v Mariboru, ki je bil pol leta na bojišču v Galiciji in v Karpatih kot dušni pastir pri našem domačem c. kr. domobranskem polku št. 26, je vsled bolehnosti za šest mesecev oproščen vojne dolžnosti ter ostane vojni kurat v rezervi. Pred nekaj meseci je prejel vojaški jubilejni križ, te dni pa je bil od Nj. Veličanstva presvetlega cesarja odlikovan z duhovnim zaslužnim križem 2. razreda na belo-rudečem traku „v priznanje hrabrega in požrtvovalnega obnašanja pred sovražnikom“.

Življenjepisec sv. Frančiška asiškega. Sloviti življenjepisec sv. Frančiška asiškega, Paul Sabatier naznanja, da je našel novo Frančiškovo legendo. — Luigi Luzzatti objavlja v „Corriere“ tekst najdene legende, ki baje ne zaostaja za najlepšimi legendami o svetniku, o katerem se menda dandanes največ piše.

Pridiga za gluhe v Berolinu. Iz Berolina se poroča: V berolinski betlehemski cerkvi je bila služba božja, pri kateri so uporabljali več električnih mikrofонов za one vojake, ki slabo slišijo. Dočim je duhovnik Scheffer stoječ neposredno pred električnim mikrofonom v njega govoril, so gluhi vojaki poslušali pridigo in so mogli vsako besedo točno in razločno slišati. Ker se je ta prvi poskus posrečil, je bila na Cvetno nedeljo zopet služba božja za gluhe vojake.

Slovenski skladatelj med przemyslsko posadko. Skladatelj Emil Adamič se je nahajal med przemyslsko posadko in je sedaj z njo vred v ruskem ujetništvu.

Vsi enaki na bojnem polju. Pri Reimsu je padel sin nekdanjega prezidenta francoske republike Casimir-Perijerja. Padli je imel mnogo milijonov znašajoče premoženje.

Soproga nemškega prestolonaslednika povila hčerko. Wolffov urad poroča: Nj. c. in kr. Visokost, soproga prestolonaslednika, je danes popoldne povila zdravo princezino. Mati in otrok se počutita popolnoma dobro.

Češki socijalni demokratje so pred kratkim sklenili, da letos na dan 1. maja ne bo običajnega slavlja.

Dr. Baernreither opusti politiko. Znani politik in dober poznavalec osobito bosanskih razmer, bivši minister in član gosposke zbornice dr. pl. Baernreither praznuje 12. t. m. svojo sedemdesetletnico. „Union“ poroča, da namerava ob tej priliki dr. pl. Baernreither opustiti politiko.

Na vsenčilišču v Tokio (Japonska) sta nastavljena kot docenta nemščine ondotna misijonarja ter profesorja jezuitske visoke šole patra Hoffmann in Dalmann. Tudi na ondotni erarski gimnaziji poučuje od novembra 1914 nadalje jezuitski misijonar pater Keel.

Angleški škof za nemške ujetnike. Škof v Birminghamu je, kakor se iz Rotterdama poroča, protestiral v pastirskem listu proti Greyu. Škof zahteva, da se s posadko nemških podmorskih čolnov postopa dostojno.

General Dankl kot dijak v Gorici. „Goriški list“ piše: Pred nekaj dnevi me je o priliki kratkega obiska opozoril preč. gosp. vikar v pokoju Anton Bratina, ki sedaj stanuje v Šentpetru pri Gorici, na dejstvo, da je bil naš odlični vojskovodja general Viktor Dankl svoj čas dijak goriške gimnazije. Poiskal sem dotična šolska spričevala in res našel v l. 1865 sedanjega generala kot prvošolca. Bil je v prvi gimnaziji v I. oddelku. Rojen je bil v Vidmu, ker stoji tam „iz Vidma“. Za l. 1866 ni šolskega izvestja. L. 1867 je bil Viktor Dankl v III. šoli in l. 1868 v IV. Od takrat ni njegovega imena več v izvestjih, gotovo je zapustil takrat srednjo šolo in šel v kako vojaško učilnico. L. 1868 so bili v IV. gimnaziji z generalom Danklom še sledeči še sedaj živi gospodje: c. kr. gimn. ravnatelj Ivan Kos, župnik v p. Črv Franc, ces. svetnik Ivan

Mercina, župnik Kos Simon, nadučitelj v p. Čopi Josip, vikar v p. Bratina Anton in dvorni svetnik v p. Fabjan Alojz.

General Schemua stopil v pokoj. General pehote Blaž pl. Schemua je zaradi bolezni stopil v pokoj. Ob tej priliki je prejel od cesarja laskavo pismo, v katerem se priznavajo njegove zasluge za armado v vojskinem in mirnem času.

Kako znajo Madžari skrbeti zase. „Edinost“ poroča: Kakor čitamo v hrvatskih listih, je izšla vojna zapoved, ki odreja, da se že potrjenim enoletnim prostovoljcem letnikov 1895 in 1896 in vojnim prostovoljcem letnika 1891, ki so imeli nastopiti vojno službo dne 1., oziroma dne 15. marca, odloži ta rok do 15. aprila. Ta odlok velja tudi za tiste prostovoljce, ki še obiskujejo šolsko leto. Ta odredba pa ne velja za prostovoljce, pristojne v Hrvatski in Slavoniji. Tako določa vojna zapoved. Hrvatska „Obrana“ pripominja: Po tej odredbi ima madžarska šolska mladina to ugodnost, da bo mogla za mesec, oziroma mesec in pol kasneje nastopiti aktivno vojaško službo. Dobro bi bilo, da se javi osti razglasi to neenako postopanje.

Graškega čevljarja zaprli. V Gradcu so zaprli čevljarskega dobavitelja Maks Engelhartta zaradi dobave čevljev za ujetniški tabor v Knittelfeldu. Govorili se, da še imajo tudi druge osebe na sumu.

*** Naročnikom „Pondeljkeve Straže“!** Kdor bi rad dobival zanesljiva poročila o dogodkih na bojiščih, v tujini in domovini, vsaj vsak teden dvakrat, si naj naroči poleg „Slov. Gospodarja“ tudi še „Pondeljko Stražo“. Lastništvo „Slov. Gospodarja“ se je že lansko leto odločilo, da preskrbi našim naročnikom „Pondeljko Stražo“ za nižjo ceno. Te ugodnosti so naši naročniki tudi letos lahko deležni. Samo „Pondeljko Stražo“ stane za celo leto 3 K 20 v, za pol leta 1 K 60 v in za četrt leta 90 v. Znezek se naj pošlje po poštni nakaznici na naslov: Upravištvu „Pondeljkeve Straže“ v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Na rob nakaznice naj se napiše: Ta znesek je za „Pondeljko Stražo“.

Občni zbor Jugoslovanske Strokovne Zveze. Redni glavni občni zbor Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani se vrši v nedeljo dne 2. maja 1915 v hiši, kjer se nahaja „Delavsko konsumno društvo“ (Kongresni trg 2.) Ob 8. uri popoldne je za delegate cerkveno opravilo v kapelici Alojzijevejšča, Poljanska cesta št. 4. Glavni občni zbor se prične ob 9. uri popoldne. Naše štajerske skupine vabimo, da izvolijo delegate za občni zbor in iste naznanijo osrednjemu vodstvu v Ljubljani.

Vpisovanje gojencev v kadetnice. Kakor druga leta, se bo tudi letos vršilo vpisovanje gojencev v kadetnice, in sicer v sredi meseca septembra. Pripomni se, da se tisti, ki so bili že asentirani, kakor tudi črnovojniški zavezanci ne bodo sprejeli v kadetnice. Kot pogoj za sprejem v prvi letnik se zahteva, da je moral prošnik dovršiti štiri razrede kake srednje šole, avstrijske in hrvaške meščanske šole nimajo iste veljave kot srednje. Gojencem nemške narodnosti je dovoljeno, da smejo napraviti sprejemni izpit tudi v svojem materinem jeziku. Prošnje za sprejem je vložiti do 20. julija. Natančnejši pogoji se izvedo pri vojaških oblastih.

Vojna in šolska reforma. V zadnji „Information“ čitamo pod tem naslovom: Ob tej priliki nam bodi dovoljena pripomba, da se jezikovna naobrazba naše mladine mora v bodoče primerno izpopolniti in modernizirati, primerno bistvu države, kot države narodnosti. Na bojiščih se je moralo često izkusiti, kako težko se naši vojaki sporazumljajo med seboj. V naši državi se govore mnogi jeziki: nemški, poljski, češki, slovenski, hrvaški, italijanski, rumunski, malorški ali v učnih načrtih naših šol — tudi v najvišjih — to dejstvo absolutno ne prihaja do izraza. Temu zistemu treba absolutno napraviti konec. Lahko se najde ključ, ki omogoči, da se bo v šolah jemalo primernega oziroma na državni navadne jezike. Če je časa in možnosti za čas trateči študij klasičnih jezikov na gimnazijah, potem se že dobi tudi nekoliko ur za učenje vsaj elementov državnih jezikov. Ob vsem češenju helenizma vendar ne verujemo, da sme grški jezik zahtevati prednost pred državnimi jeziki, ki v miru spajajo narode, a na bojiščih vsaj omogočajo izmenjavanje misli med sobojevniki. Tudi potreba enotnega občevalnega jezika je dokazana po vojni. Kateri jezik naj bo to? Naj se poskusi s plebiscitom. Za plemeniti jezik Helenov se ne izreče večina zelo pamefnega in praktičnega prebivalstva naše države!

Reški in hrvaški lesni trgovci so imeli pretek le dni v dvorani reške trgovsko-obrtniške zbornice posvetovanje, kako si pomoči iz sedanjega težkega položaja. Ti trgovci so izvažali svoj les večinoma v Italijo in so bili po izbruhu vojne močno prizadeti, ker se je izvoz lesa prepovedal. Na omenjenem posvetovanju je reški župan podal trgovcem važne informacije, ki jih je dobil v Budimpešti glede določenega izvoza lesa v Italijo. Po daljši razpravi so zbrani lesni trgovci sklenili poslati trgovskemu ministru brzojavno spomenico, v kateri se pritožujejo, da se pri dobavi lesa za vojno upravo ne upoštevajo lesni trgo-

vei z Reke in Hrvaške ter da se njihove koristi tudi niso vpoštevale pri zasnutju izvoza v Italijo, kjer se jim je določil le minimalen kontingent. Reški lesni trgovci so v tej stvari poslali deputacijo h guvernerju, hrvaški pa k banu.

Polaganje drugega tira na progi Košice—Oderberg se vrši sedaj že na črti Orlau—Oderberg. Tej železniški zgradbi se je priznala ugodnost cesarske naredbe z dne 16. oktobra 1914. Kakor znano, se je zgradba drugega tira na progi Košice—Oderberg priznala Ogrski proti temu, da je privolila v zgradbo liške železnice. Hrvaški listi zahtevajo merodajnih obvestil, da-li se liška železnica gradi enakomerno s košiško-oderberško progo in da-li so se tudi liški železnici dovolile ugodnosti gori navedene cesarske naredbe.

Največja vojaška bolnica sveta bo stala v čeških Pardubicah. Bolnica sestoji iz 198 paviljonov, v katerih je nastavljenih 370 zdravnikov in 500 služabnikov ter pomočnikov. Bolniških strežnic ima ta bolnica nad 1000. Ravnokar so dogradili zadnje paviljone in velika bolnica bo skoraj izročena svojemu namenu.

Pegasti legar — na Spodnjem Štajerskem. Sanitetni oddelek štajerske namestnije poroča z dne 4. aprila, da sta se pojavila med kontumaciranimi galitskimi begunci na Vurbergu pri Ptujju dva nova slučaja pegastega legarja.

Delavec povišan za častnika. Tesar Brotbeck iz Brotzinga je služil v nemški armadi kot seržant (šarža naših četovodij). Ko je izbruhnila sedanja vojna se je nahajal pri nemških četah v Kamerunu, od tam so ga poslali v Nemčijo, ker je obolel, da okreva. V vojski s Francozi se je Brotbeck tako odlikoval, da so ga povišali za častniškega namestnika in kmalu nato za poročnika.

Ruski tabor v Knittelfeldu obsega nad pol milijona kvadratnih metrov, pa ga bodo še povečali. Na tem prostoru je postavljenih okrog 60 barak za stanovanje. V desetih lopah ujetniki dobivajo hrano. Zjutraj se deli čaj, popoldne juha, 12 dek mesa in prikuha, zvečer ista hrana, kakor popoldne, le mesa je 7 dek. Porabi se vsak dan okrog 4000 kg mesa. Vsak mož dob 70 dek kruha.

Praščiči, darovani Hindenburgovi armadi. Soproga sodnega svetnika Rehseja v Meinersenu v Izhodni Prusiji je pred nekaj časom sprožila misel, naj bi vsaka občina tamšnjega okrožja iz hvalečnosti za mazursko zmago darovala „izhodno-pruskega praščiča“ in ga poslala izhodni armadi. Ta misel je padla na rodovitna tla, kajti darovanih je bilo enajst debelih praščičev. Soproga vojnega maršala je izvedela za to praščičjo agitacijo in je pisala gospe Rehsejevi sledeče pismo: „Velednjena gospa Rehsejeva! Enajsteri „izhodnopruski ščetinarji“ so mi napravili tako neizrekljivo veselje, kakor ne bi bila mislila nikdar, da se morem veseliti nad praščiči. Isto veselje bodo čutili tudi Hindenburgovi vojaki, ko bodo porabljali praščiče. Ljuba moja gospa Rehsejeva, zahvalim se vam z besedami mojega soproga, ki se glase takole: „Prosim te, povej vsem darovalcem in pomočnikom, ki razveseljujejo moje čete, da se jim najpristrčnejše zahvaljujem; kajti, kar store mojim četam, store meni“. Vam najudanejša Jera pl. Hindenburgova“.

Nakup krompirja. Štajersko cesarsko namestništvo je nakupilo večjo množino krompirja za štajersko prebivalstvo. Krompir se oddaja po vagonih pod zelo ugodnimi pogoji. Občine, zadruge in kmetijske podružnice naj koj zberejo v svojem delokrogu naročnike krompirja in naznanijo namestniji v Gradcu, koliko ga naročijo. Naslov za naročila: „Deželni kulturni inspektorat c. kr. namestnije v Gradcu.“ Od tam se bo naročnikom pozneje vse potrebno glede cen in pošiljanja krompirja naznanilo.

Graški živinski sejem. V četrtek, dne 8. aprila se je na graški živinski sejem prignalo izredno malo živine in sicer 115 volov, 91 bikov in 344 krav. Cene so se pri boljši živini dvignile od zadnjega sejma celo za 30 K. Za pitane vole so plačevali 180 do 200 K, izjemoma celo 220 K per 100 kg žive teže.

Maribor. V sredo, dne 7. aprila je na Glavnem trgu nastalo nemalo razburjenje. Neka ženska je pripeljala na trg voziček krompirja. Gomolji so bili zelo drobni, a prodajalka je zahtevala za dva komada 10 vinarjev. Ženske, ki so bile na trgu kot kupovalke, so postale radi cene, ki se jim je zdela previsoka, zelo razburjene. Med prodajalko in zbranimi ženskami je prišlo do prepira in meteža. Končno je gruča žensk pograbila voziček in ga prekučnila, tako, da se je drobni krompir razgubil po trgu. Razjarjene ženske so s pestmi, torbicami itd. bile po prodajalki, katera pa se je branila, kolikor se je dalo. Posredovanje policije je le malo izdalo. Končno so se razburjene kuharice razgubile in zadovoljno šle vsaka svojo pot.

Maribor. Na mariborskem Glavnem trgu je prišlo v četrtek dne 8. aprila jutraj zopet do burnega prizora. Neka mlekarica je imela na trgu kakih 15 litrov mleka. Zahtevala je za liter 36 vinarjev. Okrog prodajalke se je hipoma zbralo večje število mestnih gospej in kuharic, ki so z ostrimi besedami napadale radi visoke cene. Nazadnje je pograbila neka ženska steklenico z mlekom in jo treščila ob tla. Druge so sledile njenemu vzgledu. Hipoma je bilo vse mleko razlito po tleh. Prodajalka je jokala, a nihče ji ni mogel in hotel pomagati. Nam se zdi, da bodo ti dogodki na mariborskem trgu prinesli škodo samo mestnim prebivalcem. Ako se bo proti kmečkim prodajalcem tako postopalo, nihče ne bo z dežele več rad kaj pri-

nesel na trg. Ako pa kdo res pretirava s cenami, imajo mestni prebivalci po našem mnenju itak druga pota na razpolago.

Maribor. V Ljubljani je na Velikonočni ponedeljek družba vojakov v stanovanju rezervista Janeza Gerhold, rojenega Mariboržana, ogledovala browning-revolver. Pet cevi je bilo praznih, a šesta nabita. Poročnik, ki je imel revolver v rokah, je nameril proti Gerholdu. Revolver se je sprožil in zadel Gerholda v želodec, čreva in ledvice. Dasiravno je bila zdravniška pomoč hitro na mestu nesreče, vendar je Gerhold v torek dne 6. aprila zjutraj umrl. Gerhold je bil zet tukajšnjega lončarja in obč. svetnika Herička.

Maribor. V torek, dne 6. aprila, se je vršilo na Pobrežju pregledovanje konj. Kmetje so prignali nad 300 konj, od katerih je bilo nad 200 odbranih za vojaške potrebe.

Maribor. Dne 7. t. m. je umrl narednik tukajšnjega 26. domobranskega pešpolka Franc Mohorko po dolgi bolezni v 28. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 9. t. m., ob 3. uri popoldne na mestnem pokopališču v Pobrežju. Bodi mu zemljica lahka!

Slov. Bistrica. V karpatskih bojih je padel tukajšnji rojak nadporočnik Anton Feigl. — Pek Julij Čakš, ki se je udeležil bojev na Karpatih v 26. domobranskem pešpolku, je prišel v rusko ujetništvo.

Fala ob Dravi. Lastnik delavske gostilne pri tukajšnji elektrarni Franc Stiebler je prodajal delavcem kruh dražje, nego ga je dobival od peka. Radi tega je bil Stiebler od mariborske okrožne sodnije obsojen na teden dni zapora in 20 K denarne globe.

*** Središče.** Na dan Marijinega oznanenja se je vršil v šolskih prostorih koncert in gledališka predstava. Prireditev je bila obiskana prav dobro, saj je bila uprizorjena v blag namen, v podporo zaostalam, v boju padlih faranov in naše ljudstvo še je vsikdar in povsod pokazalo usmiljeno srce. Posamezne pevske točke pod vodstvom tukajšnjega učitelja g. Serajnika kakor samospev Aškerčeve romance „Poslednje pismo“, katerega je pela s spremljevanjem glasovirja tukajšnja učiteljica Olga Serajnik, potem umetniški nastop g. Serajnika na gosli, je poslušalce, ki se količkaj zanimajo za glasbeno umetnost, naravnost očaral. Tudi gledališka predstava proizvajala se je občinstvu v zadovoljnost. Kakor povsod, tako smo tudi pri pevskem zboru opazili, da stoji tudi mnogo vrlih pevcev na braniku naše domovine. Čistega dobička je okoli 80 K. Čast vrlim soodelovalcem!

Sv. Bolfenk na Kogu. Umor. Dne 5. aprila, na Velikonočni ponedeljek ob 11. uri pred polnočjo je Andrej Lihtenvalner, posestnik v Jastrebeh, umoril svojega soseda Jožefa Pintarič, viničarja v Jastrebeh. Morilec Lihtenvalner je živel v neurejenih razmerah. Najprej je živel z vdovo Evo Majcen. Končno sta stopila v zakon. Že za 14 dni po poroki je ženo pretepal in nečloveško ranal z njo, tako, da mu je omedlela. Nato je vzel nož, si rokave podsukal, pokleknil na njo in rekel, da jo bo umoril. Predno je namenil ženo umoriti, je šel v svojo pivnico pit. Med tem se je žena sčutila in na pol oblečena zlezla skozi okno in ušla gotovi smrti. Sedaj sta sodnijsko ločena. Lihtenvalner je vzel nato k sebi Antonijo Medik, t. j. ženo svojega bratrancea. Enkrat je napadel Črnčiča, poštenega kmeta, in ga zbil do krvi. Morilec Lihtenvalner je bil večkrat v tožbi. Ker je živel z bratrančovo ženo, si je občinski predstojnik prizadeval, da naredi red, pa ni dosegel ničesar. Žena umorjenega Pintariča je morileca svarila radi njegovega življenja. Morilec pa se je dne 5. t. m. za to maščeval. Ko je Pintarič šel z ženo in otroci zvečer domov, je morilec naprej streljal na nje in zadel očeta, ženo in hčerko, potem začel s puškino cevjo udarjati. Udaril je po glavi sina, potem mater, končno očeta Jožefa Pintarič. Ko je ta bil še na pol živ, ga je prosil, naj ga pusti še pri življenju. Morilec pa ga je s puškinim kopitom tolkel po glavi tako dolgo, da mu je na več mestih prebil lobanjo, ter vpil: „Tako delajo Rusi.“ Takoj na to so orožniki uklenili morileca in ga odgnali v Ormož k sodnji. Ljudstvo se zgraža, ker je Pintarič popolnoma brez povoda in še na cesti, namreč v klanec blizu doma pokojnega umoril. Pintarič je iz pridne hiše, je bil tih, priden in razumen viničar g. Košarja, veleposestnika, ki ima z njim neizrečno veliko zgubo. Kajti takega viničarja je danes skoro nemogoče dobiti. Umrl je kot mučenec. N. v. m. p.! Lihtenvalner pa je kot dozorela hruška prišel v roke pravičnih sodnikov.

*** Ormož.** Nadomestni topničar Martin Pavlinič, ugleden posestnik in dober Slovenec iz Hardeka pri Ormožu, piše z dne 15. III. 15. z južnega bojišča svojemu prijatelju Jožefu Vaupotiču v Ormožu: Dragi mi! Kakor Vam menda znano, sem že en mesec na južnem bojišču pred lepim srbskim mestom Tuintam malo popoka, drugače je pa zelo mirno. Dvakrat smo tudi že mi streljali, seveda so Srbi tudi udarili na nas, pa streljali so tako izvrstno, da so njihove granate in šrapneli eksplodirali najmanj 1 km proč od nas; niso nam prišli do živega, smo prav dobro skriti. Vse je dobro, samo uši nas že precej grizejo. Mnogo najlepših pozdravov!

*** Sv. Marjeta niže Ptuja.** V bojih na Karpatih je padel junaške smrti vrli mladenič, tukajšnji pismoša in čebelar Alojzij Valenko. Sestra padlega junaka, Apolonija Valenko, je dobila o smrti svojega pridnega brata sledeče poročilo: Bojišče, dne 15. februarja. „Dragi! Na Vašo vprašanje, kako je Vaš brat storil smrt, mi je le toliko znano: Bil je strašen

dan, kakoršnega še ne pomnim. Burja, mraz in sneg se je kadil tako, da drug drugega nismo videli. Sovražnik nas je napadel silovito. Vaš brat je bil v prvi bojni vrsti in jaz zadi v rezervi. Torej nisva bila popolnoma skupaj. Naenkrat zadene krogla tovariša poleg njega v nogo. Iz ljubezni do bližnjega mu je Vaš brat hotel pomagati in ga zanesel nazaj k zdravniškemu oddeku. Med potjo pa zadene tudi njega krogla v rebra na desni strani. Padel je in klical na pomoč. Tovariš je skočil k njemu in mu odprl jermene in obleko. Rana je bila smrtna. Zaklical je baje še: Pomagajte! in ni mogel več govoriti. Čez kakih 5 ali 10 minut je nato mirno zaspal. Bilo je to pri vasi Radovščina na gališko-ogrski meji. Veš o njegovi smrti Vam se bom sporočil. Rajnik je bil priljubljen tu pri vseh. Cela stotnja žaluje za njim. Vi pa, domači, ne žalujte, kajti vidimo se nad zvezdami. Pozdravi Fr. Vališer.“ — Rajnik je bil v celi župniji in daleč na okoli splošno priljubljen radi svoje ljubeznivosti in vesele narave. Domači č. g. župnik Suta je dobil od polka obvestilo, da je bil rajni Valenko že določen za odlikovanje, a ga je prej zadela sovražna krogla v Karpatih dne 27. januarja. Prijatelj blagi, počivaj v miru v tuji zemlji!

*** Cirkovce.** V barakah pri Sterntalu na Dravi polju je že 750 ogrskih vojakov z častniki pripravljenih za stražo ruskih ujetnikov. Na Veliki četrtek je prijahal eden g. nadporočnik k našemu g. župniku z prošnjo, da bi za velikonočne praznike prišli vojaki k sv. maši, ker že del časa niso bili v cerkvi. Vedno so prosili pri častnikih za sv. mašo, ker so jim tudi radi ustregli in g. župnik je z veseljem izpolnil njih prošnjo in povabil, naj pridejo, če mogoče, vsako nedeljo, in tudi k božjemu grobu. Veliki petek jih je lepo število prišlo pred in popoldne in so z gorečo pobožnostjo klečali molili pred božjim grobom in trkali na prsa. Na povabilo g. župnika so prišli vojaki pod vodstvom g. nadporočnika v soboto zvečer k Vstajenju, postavili so se v dve vrsti zunaj cerkve, ko se je prineslo Najsvetejše iz cerkve, so vsi padli na kolena in se priklonili Stvarniku. Pred belo oblečenimi dekletami so v najlepšem redu korakali v procesiji in tiho molili v svojem jeziku. Na Velikonočno nedeljo, ko smo že vsi vedeli, ker se nam je pri ranem opraviilu oznanilo, da pridejo vojaki iz Sterntala k sv. maši, o kako so bili radovedni posebno otroci in in ženske in so že dolgo prej čakali okrog cerkve, ko se je od daleč le malo slišal glas vojaške trobente in bobna. Z vidnim veseljem so prišli pod vodstvom g. nadporočnika na konju. Nepopisna je bila njihova pobožnost pri sv. maši. Solze veselja, da so po dolgem času zopet v cerkvi in pobožne molitve so marsikateremu tekale po licih, pa tudi nam, ko smo jih videli v taki goreči pobožnosti. G. nadporočnik, akoravno je bil povabljen, da sede v klop pri velikem altarju, je odklonil povabilo in ostal pri celi sv. maši med moštvom pri obhajilni mizi in pobožno molil. Je bil res lep vzgled naprepostavljenega svojim podložnim. Tudi na Velikonočni ponedeljek so prišli skupno pod vodstvom k sv. maši. Nekateri so prišli tudi še popoldne k večernici. Tudi ogrsko ljudstvo je pobožno! Res, marsikateremu v vzgled. G. nadporočnik je tudi razodel željo vojakov, da bi radi šli k sveti spovedi, pa to se ni moglo izpolniti, ker vojaki razumejo samo ogrski jezik. Sliši se, da se bo preskrbelo ogrskega spovednika, da bodo mogli vojaki opraviti svojo sveto spoved in sprejeto velikonočno obhajilo.

*** Prihova.** Vinko Brumec, mladenič-vojak iz Spodnjega Grušovja, poddesetnik pri 87. pešpolku, piše: Dragi mi stariši! Prisereno lepo Vas pozdravim vse skupaj od največjega do najmanjšega. Prav lepo se tudi zahvaljujem za karto, ki sem jo prejel že dne 18. marca. Zares žalostno je, da vse gre, pa naj se pridejo hlabro bojevati za domovino, kakor se bojujem tudi jaz. Naznanim Vam, da sem zaslužil srebrno kolajno I. razreda, zato ker sem z dvema možema zgrabil 28 Rusakov; dobil sem tudi nekaj nagrade. Ako mi bodele — prosim Vas za to — mogli poslati majhno škatlico cigaret, pošljite mi tudi 1 poštno nakaznico, Vam pošljem nekaj čez 50 K. Z Bogom! Vinko!

*** Zbelovo pri Ločah.** V konkurz je prišel trgovec in posestnik Matija Visič.

*** Šmiklavž pri Vojniku.** Veleposestnik Iv. Špes v Šmiklavžu pri Vojniku ima dva sina pri vojaki. Mlajši sin Franc je bil na severnem bojišču ranjen v nogo; krogla mu je šla skozi meso nad gležnjem desne noge. Sedaj je že precej ozdravil in se nahaja v Graecu. Starejši sin Ivan pa je prišel v rusko ujetništvo. Za dnje njegovo poročilo je bilo z dne 28. okt. 1914 in od takrat se o njem ni dalo ničesar več zvedeti. Lahko si predstavljate veselje skrbnih starišev, ko so isti dobili v torek, dne 30. marca t. l. od svojega sina Ivana vojno dopisnico, s katero naznanja, da je še živ in da se nahaja v ruskem ujetništvu v mestu Nerechta, gubernija Kostrom. Pisati mu zmorejo v našem milem materinem jeziku. Prisereno pozdravlja svoje ljube stariše, brate in sestre. Prosi jih za kako poročilo od doma in za denarno podporo. — Dopisi z ruskimi ujetniki grede po posredovanju Ruščega križa, denar pa potem višje poštne kontrole v Bernu na Švicarskem, ter se more le na nekatere poštabe oddati.

Sv. Jurij ob južni železnici. Zaročil se je g. Josip Podgoršek, gostilničar in veleposestnik v Št. Juriju ob južni železnici, z gđ. Minko Kukovič vulgo Šusterič iz Teharjev.

Celje. Za nadporočnika v rezervi je imenovan g. Franc Mravljak, rezervni poročnik pri topničarskem polku štev. 7. G. Mravljak je suplent na tukajšnji slovenski gimnaziji. Padel je v Galiciji s konja in si je tako težko poškodoval nogo, da so mu jo morali v Budimpešti ponovno operirati. Te dni bode zapustil g. Mravljak po skoro sedem mescih vojaško bolnišnico.

Celje. Abs. jurist Franc Gorečan, doma iz Vojnika pri Celju, ki je služil kot praporščak pri 87. pešpolku, je bil v Karpatih od Rusov ujet. Gorečan piše svojim starišem, da je na potu v Taškentu v Afganistanu.

Celje. V veliki občini Skofjavas pri Vojniku je bilo od začetka mobilizacije do sedaj vpoklicanih pod orožje nad 900 mladeničev in mož.

Gaberje pri Celju. Začetkom mesca marca je izbruhnil v Gaberju pri Celju trebušni legar. Poročali smo, da so oblasti ukrenile vse zdravstvene odredbe in sedaj je legar v Gaberju že skoraj popolnoma prenehal. V Naskotovih hišah se nahajajo le še štiri rekonvalescentinje, drugod je že vse zdravo. In novih slučajev ni. Kakor se nam je s kompetentne strani zatrdilo, je zdravstveno stanje prebivalstva v celjski okolici izvrstno, ker ni niti enega slučaja katerekoli kužne bolezni več.

*** Laški trg.** Ferdinand Mlinarič, p. d. Son, posestnik v Psarjih pri Laškem trgu, je odšel na pepelnično sredo t. l. od doma z namenom, da kupi živino. Proti večeru tistega dne se ga je še videlo v trgu, ko se je že domu odpravljal. Od takrat ni ne sluha in ne duha o njem. Prosi se torej vsak, ki bi mogel kaj o Mlinariču, oziroma njegovi odsotnosti, mogoče tudi smrti povedati, da naznani podatke njegovi ženi ali pa šolskemu vodstvu tržke šole v Laškem trgu.

Trbovlje. Hudo ponesrečil se je dne 2. aprila vodja rudniškega tovrnega lokomobila, Ludovik Florenini. Lokomobil je vlekel več s premogom naloženih vozov v skladišče. Ko je lokomobil najhujše dirjal, je Florenini vsled lastne nepredvidnosti padel z voza. Dobil je smrtnonevarne poškodbe. Spravili so ga v bolnišnico.

*** Luče.** Iz ruskega ujetništva se je oglasil Alojz Mlinar, sin Antona Mlinar, prevzitarja v Podvolovleku. Ujet je v jerslavski guberniji, v kraju Uglič. Ranjen je bil v nogo. Rusi so ga ujeli in odpeljali v bolnišnico. Sedaj je že okreval in ni več v bolnišnici. Piše, da mu dobro gre. Stariši, bratje in sestre ter tudi znanci so ga že vsi pričevali k mrtvim. Stariši so bili zelo veseli, da še njih ljubljenece živi in je zdrav. Pismo je hodilo ravno tri mesce. Njegovo drugo pismo je priromalo v Luče čez 1 mesec in 22 dni. Dne 19. marca so svoji prejeli kar tri dopisnice, ki so potrebovale samo 1 mesec in 4 dni. Stariši, žene in sorodniki, kateri imate svoje na bojišču, ne obupajte, če Vam z bojišča ali ujetništva dolgo nič ne pišejo. Mnogokrat so v takem kraju, da še pri najboljši volji tega storiti ne morejo. Sprevidite pa tudi, koliko časa hodijo pisma, predno dojdejo na zaželeno mesto.

*** Srečke Slovenske Straže.** Pokažimo v dejanju vsi svojo domovinsko ljubezen! Na pomoč najrevnejšim med nami! Najlepše svojo domovinsko ljubezen v sedanjem času pokažemo v dejanju, ako kupimo srečke Slovenske Straže. Velika loterija naše Slovenske Straže je namenjena ubogim otrokom, v domov in našim invalidom. Ta plemeniti namen, ki mora vzdramiti tudi najbolj mrzla srca, poleg tega veliko število dobitkov, bi pač moral vzdigniti vsakega, kdor čita te vrstice, da takoj, gotovo pa tekom enega tedna kupi nekaj srečk Slovenske Straže. Kupite srečke takoj, ker s tem pomagate upravi loterije, da hitro ve, kje in koliko srečk je za razprodanih. Skrbite, da bodo vse srečke, ki so sedaj v prometu, v prihodnjih dneh kupljene. Kdor ima sočutje do svojih trpečih rojakov, kdor z dejanji ljubi svojo domovino, bo to gotovo takoj storil. Srečka velja samo 1 K. dobitkov je 1715 v skupni vrednosti 20.000 K. Glavni dobitke 5000 K. Zrebanje že maja mesca. Pismena naročila na več srečk sprejema pisarna Slovenske Straže v Ljubljani. Naj se dobi mnogo plemenitih Slovencev in Slovenk, ki stopijo okoli svojih znancev in znank ter naberejo kronice za srečke in jih z naročilom pošljejo Slovenski Straži.

*** Sv. Oče Benedikt XV.** V slovenskem jeziku smo dozdej pogrešali življenjepis novega papeža, čeprav so po njem vpraševali verniki in osobito kateheti za uporabo v šoli. Sedaj je v tiskarstvi sv. Cirila v Mariboru izšel precej obširen življenjepis sv. Očeta Benedikta XV., katerega je priredilo za slovensko ljudstvo uredništvo „Slovenskega Gospodarja.“ Da se lahko knjižica zelo razširi, določila se ji je prav nizka cena 10 v za komad, koji znesek se blagoviti vposlati v poštinih znakah. Življenjepis je pisan zelo mikavno in bo vsakega zadovoljil. Segajte po njem!

*** „Novi majnik.“** Tako se imenuje nove šmarnice za leto 1915. Spisal jih je pred. g. Pankracij Gregor, župnik pri Sv. Vencleslu na Štajerskem. Knjiga obsega 32 krasnih premišljevanj za mesec maj o Mariji, Kraljici src. Posebno lepa, zanimiva in čisto nova bodo za Marijine častilce premišljevanja o Mariji, Kraljici zmag, kjer g. pisatelj opisuje grozne boje pekla in antikrista zoper sv. Cerkev in Marijino kraljestvo pred koncem sveta ter končno zmago Marijino nad vsemi sovražniki. Po premišljevanjih še sledijo mašne, spovedne in obhajilne molitve ter raznovrstne molitve k materi božji in za popoldansko službo božjo. Te šmarnice so torej pravzaprav popoln molitvenik. Stanejo pa v platno vezane z rdečo obrezo 1 K 60 v., po pošti 10 vinarjev več. Naročajo se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Najmanj dela in stroškov je, ako se pošlje znesek 1 K 70 v po nakaznici naprej.

*** Na Kalvarijo!** Spisal Fr. Šegula. V založbi tiskarne sv. Cirila v Mariboru. Cena knjige: Vezana v platno z rdečo obrezo K 2.50, zlata obreza K 3.20; vatirana vezava in zlata obreza K 3.50. Po pošti stane 20 v več. Naroči se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Najmanj stroškov in dela se povzroči, ako se denar za to knjigo pošlje po položnici naprej! — To je čisto poseben molitvenik. Obsega namreč na 640 straneh 30 različnih križevih potov za razne prilikoosti; tako n. pr. med drugimi križev pot v čast presv. Rešnjemu Telesu, najsv. Srcu Jezusovega, za dan sv. obhajila, za družbo krščanskih mož, za matere, za delavce in služabnike, za mladeniče, za dekleta, za Marijine otroke, za dekleta Marijinih družb, za adventni čas, za postni čas, za čas posebnih stisk in nadlog, za vojni čas, za dan vernih duš, sv. križev pot kot priprava na smrt. Razven tega najdeš v knjigi sv. mašo v čast trpljenja Jezusovega, vse navadne

litanijske in tudi litanijske trpljenja Kristusovega, spovedne in obhajilne molitve in razne prošnje in molitve, ki se nanašajo na Jezusovo trpljenje. Ob koncu se sledi pet ganljivih pesmi v čast trpljenju Kristusovemu. Slovencem je sv. križev pot najbolj priključna pobožnost, katero naše ljudstvo vedno rado opravlja — zato vsem pobožnim vernikom ta novi molitvenik toplo priporočamo.

Zadnja poročila došla v petek dne 9. aprila.

Knez Thun.

Z Dunaja se poroča: List „Moravske Orlice“ prinaša dopis nekega avstrijskega gosposko-zborničnega člana, ki se peča z odstopom kneza Thuna. Člankar ugovarja trditvam, da bi knez Thun sedaj, ko je moral odstopiti kot češki cesarski namestnik, opustil tudi svojo politično delovanje. Knez Thun bo ostal še nadalje voditelj desnice v avstrijski gosposki zbornici.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 8. aprila.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

V izhodnih Beskidih (dukelsko ozemlje) so boji, ki trajajo že več tednov, dosegli ob Veliki noči svoj višek.

Rusi so svoje napade, posebno na obeh straneh doline reke Laborce ponovili. Vrgli so v to ozemlje večji del svoje armade, ki je oblegala Przemysl. Avstrijci pa so ruske napade vse dni pod velikimi ruskimi izgubami odbili.

Naše čete so na višinah na izhodni in zahodni strani te doline s protinapadi odvzele sovražniku več močnih ruskih postojank. Akoravno se še boji na tej bojni črti niso končali, vendar imajo naše čete znamenoviti izredno lep uspeh. Naši so ujeli te dni 10.000 neranjenih Rusov ter so uplenili mnogo vojne grahiva.

Na izhodni strani doline reke Laborce se v gozdovitih delih tamošnjega ozemlja vršijo hudi boji.

V južno-izhodni Galiciji le mestoma artilerijski boji.

Na Rusko-Poljskem in v zahodni Galiciji razmeroma mir.

Uspeh velikonočne bitke.

Za Avstrijce je uspeh karpatske borbe o Veliki noči zelo razveseljujoč. Pribiti moramo, da se Rusom kljub temu, da so vrgli v bojne metež vse svoje razpoložljive rezerve — n. pr. štiri divizije, ki so poprej oblegale Przemysl — ni posrečilo predreti naše karpatske bojne črte. Ali se bo Rusom sedaj, ko so dosegli tako izrazite neuspehe in so izgubili ogromno število mrtvih in ranjenih ter 10.000 ujetih, še sploh posrečilo priti do kakih važnih uspehov? To vprašanje se skorogotovo lahko resno zanika. Akoravno še ne moremo govoriti o končni odločitvi in še Rusi svoje napade vedno z veliko silo ponavljajo, vendar nam naši uspehi in zmage v velikonočni bitki dajejo najboljše poročstvo za nadaljne uspehe. Našim junaškim četam je domovina dolžna veliko hvale. Požrtvovalnost naših čet je ogromen sovražnik naval, eden najsilnejših, kar jih pozna vojna zgodovina, ustavila.

V južno-izhodni Galiciji obstreljuje naša artilerija sovražne postojanke. Odkar se je Rusom nedavno ponesrečil ponočni napad na naše postojanke pri Otyniji, vlada na tej bojni črti večinoma mir.

Iz dukelske kotline proti mestu Bardiovo.

Na celi karpatski bojni črti, posebno od Užoka do Zborovega, se boji nadaljujejo. Pri Užoku in sicer na severni strani prelaza, stojijo naše čete v izbornih postojankah. Rusi se na vso moč trudijo, da bi pregnali Avstrijce iz teh postojank, a vsi njih obupni napor in naskoki so zaman. Že prve dni meseca marca so Rusi pričeli z napadi, ponavljali so te napade vsak dan, a bojna sreča jim še dosedaj ni bila mila. Zahodno od Užoka se udeležuje borbe na obeh straneh izredno veliko število vojaštva. Radi naše uspešne protiofenzive so Rusi pritegnili na bojno fronto zopet mnogo novih čet. V dolini reke Laborce so Avstrijci rusko prodiranje ustavili. Sovražnik je delj časa poskušal iz dukelske kotline prodreti v ozemlje pri mestu Bardiovo (Bartfa). Ker pa so bili vsi poizkusi brezuspešni, so Rusi zadnje dni svoje napade v tej smeri zopet ustavili.

Rusi v ondavski dolini.

„A Nap“ poroča z dne 8. aprila, da so se v dolini Laborce vsi ruski poskusi, zopet zavzeti odvzeti jim postojanke, ponesrečili. Pač pa se jim je v dolini Ondave posrečilo, nam odvzeti nekatera nepomembna opirališča. Boji se nadaljujejo.

Novi boji v Bukovini.

„Az Est“ poroča iz Černovic z dne 8. aprila: Danes so Rusi začeli zopet na celi črti napadati. A

najsilnejši so bili sovražni sunki pri Bojanu. Tukaj kakor na drugih točkah fronte so bili ruski napadi odbiti.

„Az Est“ poroča iz Černovic z dne 8. aprila: Ruske utrdbe v okolici Zalesczykija, južno od Dnestra, je naša artilerija po tridnevem boju zavzela. Naše čete so zasedle sovražne postojanke.

Naši obstreljujejo Belgrad

Novisad, 8. aprila.

V pretečeni torek, dne 6. aprila, je srbska artilerija zopet obstreljevala avstrijsko odprto mesto Oršovo, nakar so naši topovi le kratko časa obstreljevali mesto Belgrad. Topovi naših obrežnih baterij in podonavskih monitorjev so tako uspešno obstreljevali Belgrad, da je bilo v mestu porušeni večje število hiš, veliko hiš je pa upepelil požar. Dognalo se je, da je zapustilo skoraj vse prebivalstvo mesto Belgrad. Razven navedenih artilerijskih bojev se ob Savi in Donavi ni vršila nobena sprememba.

Car se zavzel za ujetnike.

Berolinski „Lokalanzeiger“ poroča, da je ruski car izdal ukaz, po katerem se naroča oblastem, da morajo z vojnimi ujetniki bolj ljudomilo postopati. Iz tega se vidi, da se avstrijskim, nemškim in turškim vojnimi ujetnikom v Rusiji do sedaj ni posebno dobro godilo, ako je že car sam moral ukazati milejše postopanje.

Novi hudi boji pri Ypernu.

Kolin, 8. aprila.

Listu „Kölnische Zeitung“ se poroča iz Sluisa, da so se pričeli na celi črti med mestoma Dixmuiden in Ypern novi hudi boji. Pri mestu Lombardzyde, kjer so začeli zavezniški napadati, se bijejo sedaj najhujši boji. Napade zavezničkov podpira angleško vojno brodovje.

Nizozemski list „Tyd“ zanika vest, ki pravi, da so morali Nemci svoje postojanke ob reki Yser iz strateških ozirov zapustiti. O tem ne more biti prav nobenega govora. Nasprotno. Nemci so te postojanke še bolj utrdili.

Kaj je s križarko „Prinz Eitel Friedrich“?

Na drugem mestu poročamo, da je nemška pomorska križarka „Prinz Eitel Friedrich“, ki je bila zasedrana v pristanišču Newport-News in katero so stražile angleške vojne ladje, utekla istim na odprto morje.

Novejša brzojavka iz Washingtona v Združenih državah Severne Amerike pa poroča, da je poveljnik križarko „Prinz Eitel Friedrich“ prosil carinsko oblast pristanišča Newport-News, da naj ostane križarka zaprta v pristanišču, ker ni dobil potrebne pomoči, da bi bil mogel uteči iz pristanišča. Križarka bo ostala baje zaprta v luki Norfolk.

Ker si tozadevna poročila nasprotujejo, se trenutno o usodi nemške pomožne križarke ne more izreči nobena sodba.

Novi topovi za obrambo Dardanel.

Rim, 8. aprila.

Listu „Tribuna“ se poroča iz Carigrada: Turki so spravili na dardanelski utrdbi Kum-Kale in pa Seddil-Bahr nove topove.

Boj za Dardanele odgoden?

„Tribuna“ poroča iz Kairea: Francoski ekspedicijski zbor za Dardanele pod poveljstvom generala D'Amade-a se je izkrcal v Aleksandriji. Zbor znaša 25.000 mož. O uporabi te armade se ničesar ne izve. Misli se, da se je armada za nekaj časa izkrcala v Aleksandriji, kjer bo počakala, da pride za napad na Dardanele ugoden trenutek.

Grčija pomaga Srbom.

Grčija, ki je nedavno prepovedala izvažati živila iz Grčije v Srbijo, je sedaj zopet dovolila, da se smejo izvažati živila in druge potrebščine iz Grčije v Srbijo, nakar je tudi srbska vlada dovolila, da se smejo od vlade določeni srbski izdelki in pridelki izvažati iz Srbije v Grčijo.

Bolgarija za osvoboditev Macedonije.

Sofija, 8. aprila.

Brat bolgarskega vojnega ministra, general Fičev, in številni drugi poslanci bolgarske zbornice bodo priredili skupno z vođilnimi člani bolgarskega narodnega društva številna zborovanja v Sofiji in še v drugih večjih bolgarskih mestih za osvoboditev Macedonije. Na teh zborovanjih bi se naj bolgarski narod pozival, da se sedaj, ko je dana prilika, stori vse, da se uresničijo narodne težnje Bolgarov.

Ustaja v Albaniji.

Kolin, 8. aprila.

List „Kölnische Zeitung“ piše: Italijanski listi poročajo, da se uporni Albanci v zadnjem času zelo

živahno gibljejo, kar je v zvezi z delovanjem bolgarskih četašev. Vsa Albanija je preplavaljena z ustaši.

Italija.

Kraljeva prepoved.

„Frankfurter Zeitung“ poroča iz Rima: Kraljev odlok prepoveduje prodajati ali izposojati tujcem ladje in plavajoč material.

Rusija grozi Italiji.

Iz Petrograda se poroča: „Ruskoje Slovo“ grozi Italiji in Rumuniji, če ne opustita nevtralnosti in nastopita na strani entente, sicer bodo zavezniške čete Italijo takoj izstradale. Rumunijo pa ruske čete preplavile.

Japonci hitijo.

Milanski „Corriere della Sera“ poroča iz Nov-Jorka: Vsi amerikanski listi priobčujejo podrobnosti o japonskih vojnih pripravah. Japonske vojne ladje, ki so se nahajale v tujih vodah, so dobile nenadoma povelje, naj se takoj vrnejo v domovino. Parniki, ki vozijo med Ameriko in Japonsko, so polni japonskih rezervistov, ki se vračajo v domovino pod orožje. Več tisoč Japoncev, ki so že stalno prebivali v Kaliforniji, so bili vpoklicani in so že odpotovali na Japonsko. Japonska je na francoskem nakupila večje število letal; med njimi je mnogo aeroplanov in hidroplanov. Japonsko armadno vodstvo je tudi sprejelo več francoskih letalcev, kateri bodo takoj stopili v japonsko vojno službo, kakor hitro bo francoska vojaška oblast dala v to potrebno dovoljenje.

Listnica uredništva.

I. K. v L.: Dotični glavar je bil zopet v sredo v uredništvu nemškega lista. Alte Liebe rostet nicht. — Vpraševalec: Kar je pravica, božja in naravna pravica, to je obenem tudi taktno. — Ptuj: Trpite, dokler morete, ali pa se pritožite na pristojno mesto. Časniki pa niso pristojno mesto, kakor veste. Pozdrav! — A. S.: Nič ne trpi večno. Bog vse kaznuje. Držimo trdno skupaj!

Ranjeni, padli in ujeti.

Dragonski polk štev. 5:

Hofer Mihael, dragonec; Jenus Franc, dragonec; Koczar Janez, dragonec; Korp Franc, dragonec; Petek Mihael, dragonec; Schmied Matija, dragonec; Sumi Martin, dragonec; Wusser Henrik, dragonec, vsi ranjeni.

Razni:

26. črnovojniški pešpolk: Gselman Franc, korporal, Radgona, mrtev; Muhič Franc, četovodja, Ptuj, mrtev; Puc Tomaž, pešec iz Moškanje, mrtev.

Bosansko-hercegovski pešpolk štev. 2: Bukvič Friderik, pešec, Ljutomer, ranjen; Kostanjevec Jožef, frajtar, Ptuj, mrtev; Kozmuth Franc, pešec, Ljutomer, mrtev.

Pešpolk štev. 53. Fon Valentin, prostovoljec iz Celja, ranjen; Gunčar Jožef, ranjen.

Domobranski pešpolk štev. 3: Dokl Anton, pešec, Maribor, mrtev; Schwarz Janez, pešec, Ptuj, mrtev; Selič Jakob, frajtar, Celje, mrtev; Serdinšek Anton, pešec, Ptuj, mrtev; Skaloud Jožef, korporal, mrtev; Sosko N., pešec, Brežice, mrtev; Standerger Franc, frajtar, Maribor, mrtev; Verdenik Marko, Črnagora, mrtev; Večernik Alojzij, pešec, Maribor, mrtev; Verač Janez, pešec, Ljutomer, mrtev; Zavec Blaž, pešec, Ptuj, mrtev.

Pešpolk štev. 10: Dobnik Anton, praporščak, Braslovče, ujet; Dudka Anton, poročnik; Helgert Jožef, kadet, ujet; Kotys Vlado, vojni kurat, ujet; Pelar Anton, praporščak, ujet; Rudolf Friderik, praporščak, ujet; Toman Janez, praporščak, ujet; J. Tomeček, praporščak, ujet.

Iglar Beno, poročnik iz Loke pri Zidanem Mostu, ranjen; Isop Ivan, praporščak, ranjen; Kikal Jožef, stotnik, ranjen.

Pešpolk štev. 87:

Mrtvo moštvo:

Abram Alojzij, pešec, Brežice; Brejnar Alojzij, pešec; Brinovar Franc, pešec, Brežice; Cajko Franc, pešec, Ptuj; Cecovnik Alojzij, frajtar, Slovenigradec; Cencel Jurij, pešec, Celje; Čepuš Matija, pešec, Marijagradec; Čuk Jernej, pešec; Godler Mihael, pešec, Brežice; Hausbaum Oton, korporal, Celje; Iljnik Anton, pešec, Brežice; Jarh Martin, četovodja, okolica Celje;

Kladnik Franc, pešec, Brežice; Kovačič Jožef, frajtar, iz Brežice;

Leva Boštjan, titularni narednik, Konjice; Mugu Blaž, korporal, Braslovče; Nemec Anton, frajtar, Ljutomer; Pavličič Anton, pešec, Ptuj; Ploj Franc, pešec, Maribor; Podlogar Janez, pešec, Maribor; Podrižnik Jožef, pešec; Prih Martin, pešec; Pučnik Anton, Konjice;

Rojko Franc, frajtar, Ptuj; Schweiger Janez, korporal, Celje; Skuhala Franc, frajtar, Ljutomer; Stepišnik Jožef, Slovenigradec; Strašek Alojzij, pešec, Celje, Sv. Peter;

Teraš Leopold, pešec, Brežice; Virant Franc, pešec; Vodišek Jožef, frajtar, Brežice; Vrana Ignacij, pešec;

Zmeničič (Krivšek) Martin, pešec.

Topničarski poljski polk štev. 8:

Anderlič Franc, topničar, mrtev; Blagotinšek Franc, nadomestni rezervist, Slovenigradec, mrtev; Zidarič Jožef, korporal, ranjen.

Ranjeno moštvo:

Mirnik Franc, kadet, ranjen.

Lovski bataljon štev. 20.

Častniki:

Persa Artur pl. Liebenwald, stotnik, mrtev; Piaty O., poročnik, pogrešan; Virany Deziderij, poročnik, ranjen.

Padlo moštvo:

Dragoner Lovro, lovec iz Celja; Durjava Jožef, podlovec; Filiput Janez, lovec v rezervi;

Jamnik Martin, titularni četovodja; Jamnišek Anton, lov.;

Leskovšek Franc, nadomestni rezervist iz Brežic;

Mauro Romano, četovodja;

Ocvirk Valentin, lovec iz Vranskega;

Pačnik Janez, lovec, Slovenjgradec; Paulič Mihael, titularni podlovec iz Konjic; Persoglia Anton, lovec; Pivovar Dominik, patroljovodja; Presker Rudolf, lovec iz Brežic; Planinšek Mihael, lovec v rezervi, Laško;

Rebec Vinko, narednik;
Spiler Jakob, lovec, Brežice;
Tomanič Franc, lovec, Ptuj;
Ukmar Alojzij, lovec;
Vočko Franc, lovec;
Zidarič Karol, lovec, Ptuj.
Abram Alojzij, lovec; Abram Janez, lovec; Anzel Anton, lovec; Apsehner Jožef, lovec; Augustin Stefan, lovec;
Baloh Karol, lovec; Berton Anton, lovec v rezervi; Bogovič Jožef, lovec; Borlak Anton, lovec; Busdon Jan., lovec v rezervi;

Cencič Janez, nadlovec; Čeper Andrej, lovec;
Drobnak Franc, lovec;
Egger Janez, patroljovodja;
Furlan Valentin, titularni četovodja;
Giacovasic Anton, titularni četovodja; Gregor Pavel, lovec; Griesmayer Karol, lovec; Guček Franc, lovec;
Hrovat Janez, lovec; Hrvatin Dominik, nadomestni rezervist; Matjašič Ciril, patroljovodja; Mesarec Franc, lovec; Mevlja Franc, stotniški trobenjač; Mlakar Alojzij, lovec; Most Matija, lovec; Mössler Peter, lovec; Mratnik Mihael, lovec; Pačnik Kašpar, lovec; Penič Martin, lovec; Plevnik Jan., lovec; Plohl Vinko, titularni patroljovodja; Podvosnik Jožef, lovec; Pogorevnik Jožef, lovec; Pozin Martin, lovec; Predikaka Anton, lovec; Prelesnik Jožef, lovec;

Rakuša Alojzij, lovec; Rauschel Andrej, rezervni lovec; Repar Jožef, lovec; Resch Walter, nadlovec; Rodella Anton, lovec; Rupnik Janez, nadomestni rezervist; Rustja Franc, podlovec v rezervi;
Sabadelo Janez, podlovec; Sauer Janez, lovec; Schilak Rajmund, lovec; Sebernik Franc, lovec; Strelec Franc, lovec; Sturm Alojzij, patroljovodja; Sturnich Jožef, nadomestni rezervist; Suler Janez, lovec; Sitar Anton, patroljovodja, ranjen; Teržan Anton, lovec;
Volarič Karol, lovec; Volk Alojzij, lovec; Vonda Alojzij, lovec; Vrečko Karol, lovec; Wild Anton, lovec;
Zertus Janez, lovec; Zijak Andrej, lovec; Zupanc Janez, lovec.

Ujeto moštvo:
Benza Anton, lovec; Bogataj Pavel, lovec;
Devetak Janez, lovec; Dobovičnik Anton, lovec, Celje;
Fajdiga Jakob, lovec;
Ipavec Jožef, lovec;
Kleiderič Janez, lovec, Ptuj; Kmetec Anton, lovec, Ptuj;
Kobal Ciril, patroljovodja; Kodrič Janez II, lovec, Ptuj;
Lah Anton, lovec, Brežice; Lichtenegger Janez, podlovec;
Vransko; Lubeč Janez, lovec, Ptuj;
Mijan Peter, lovec;
Pšajd Franc, lovec, Ptuj;
Rehar Rudolf, četovodja;
Tider Janez, lovec, Celje; Vihar Franc, lovec; Voga Fr., lovec, Celje;
Zakelj Matija, lovec, Logatec; Zalesjak Anton, nadlovec; Zavertanik Stefan, lovec.

Pešpolk štev. 47:
Padli častniki:
Griglar Alfred, nadporočnik, mrtev;
Ranjeni častniki:
Gizejewski Ferdo, nadporočnik, Hanel Armand, nadporoč.
Ujeti častniki:
Zorjan Ivan, praporščak, Ptuj, ujet;
Ranjeno moštvo:
Valant Janez, nadomestni rezervist; Berlič Anton, pešec;
Pivec Andrej, pešec; Neubauer Janez, pešec;
Ujeto moštvo:
Bernhard Rudolf, pešec, ujet;
Padlo moštvo:
Baldauf Jožef, pešec; Bombek Franc, nadomestni rezerv., Sv. Peter pri Mariboru; Babec Jožef, pešec; Bastl Janez, korporal; Bedenik Janez, pešec; Berdnik Janez, pešec;
Čuček Mihael, pešec, Slivnica;
Felser Tomaž, frajtar, Sv. Ilj;
Godec Ignacij, pešec, Maribor;
Kürbis Alojzij, pešec, Maribor;
Mandl Franc, pešec, Apače;
Ogrizek Peter, pešec, Maribor; Ornig Janez, frajtar, Maribor;

Pukšič Feliks, pešec;
Schebot Janez, Sladkagora pri Čmureku; Schwarz Ignacij, korporal, Radgona; Šrmpf Karl, pešec, Maribor; Supan Stefan, pešec, Zabljek;
Turk Janez, Sv. Marjeta pri Mariboru;
Zehrer Franc, korporal, Selce.

Domobranski pešpolk štev. 4:
Ranjeni častniki:
Schell Henrik, poročnik v rezervi, iz Zreč; Skerbinšek Emil, poročnik v rezervi; Sladek Arnold, poročnik v rezervi.
Mrtvo moštvo:
Enzi Roman, pešec, Slovenjgradec;
Fajhter Mihael, nadomestni rezervist, Slovenjgradec;
Gračner Anton, pešec, Brežice;
Korošič Franc, pešec, Ptujška gora; Kotnik Kašpar, pešec, Remšnik;

Lager Karol, pešec, Velenje; Legat Hubert, Sv. Ilj; Letnik Martin, pešec, okolica Maribor;
Maurer Valentin, pešec, Slovenjgradec; Medik Rudolf, pešec, Ptuj; Mikuš Rudolf, nadomestni rezervist, Otiškirh; Mirnik Blaž, pešec, Sv. Vid;
Oslonik Franc, korporal, Trofin;
Pačnik Franc, pešec, Mislinje; Perše Simon, nadomestni rezervist, Slovenjgradec; Pišek Mihael, pešec; Prelogar Alojzij, pešec, Trbovlje; Prešček Franc, pešec, Celje; Prosenjak Peter, pešec, Otiškirh;

Račnik Valentin, pešec, Slovenjgradec; Rakuš Janez, pešec, Ptuj; Remih Martin, Brežice; Rismal Janez, nadomestni rezervist, Šoštanj; Rogin Franc, pešec, Legen;
Sternad Jožef, korporal, Maribor; Straki Jožef, frajtar, Ljutomer; Stramec Janez I, pešec, Pernice; Straus Ljudovik, Lajtersperg; Stropnik Martin, nadomestni rezervist, Šoštanj; Strunčnik Ignacij, nadomestni rezervist, Slovenjgradec;
Tajnik Janez, četovodja, Šoštanj; Trinkaus Jožef, pešec, Konjice; Trnovce Jožef, pešec, Ljutomer;
Zvonar Rok, pešec, Celje;

Ujeto moštvo:
Grajner Franc, Sv. Ilj, ujet;
Domobranski pešpolk štev. 26:
Ranjeni častniki:
Ujeto moštvo:
Blatnik Franc, pešec, Sv. Jurij ob Taboru, ujet, Ašabad, Rusija; Bregar Filip, pešec, Trbovlje, ujet, Vladimir, Rusija; Čančer Martin, pešec, Črnanova, ujet v Bogučaru, Rusija; Čuš Janez, ujet, Nižnij-Novgorod, Rusija;
Grobin Franc, pešec, Zusem, ujet, Kalinsk, Rusija;
Kolar Stefan, pešec, ujet, Simbirsk, Rusija; Korošec Andrej, nadomestni rezervist, ujet; Krajnc Jakob, nadomestni rez., Sv. Lovrenc na Dravskem polju, ujet, Bogučar, Rusija;
Lovrenčič Franc, pešec, Sv. Anton v Slov. gor., ujet, Simbirsk, Rusija;

Prinčič Ignacij, titularni četovodja, Celje, ujet, Bogučar v Rusiji; Pučko Alojzij, pešec, Sl. Andraž v Slov. gor., ujet, Simbirsk, Rusija;

Rus Jurij, nadomestni rezervist, okolica Ptuj, ujet, Bogučar, Rusija;

Selič Jakob, pešec, Slivnica, ujet, Ašabad, Rusija; Skočir Marko, pešec, ujet, Vladimir, Rusija; Strašne Karol, nadomestni rezervist, ujet, Bogučar, Rusija;

Vračko Maksimilijan, frajtar, Maribor, ujet, Simbirsk, v Rusija.

URE

Točna postrežba

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih reči po vsaki ceni.

Tudi na obroke. - Ilustr. cenik zastoj. - Gramofoni 20—200 K

Niklasta remont-ura	K 3-50
Pristna srebrna ura	K 7-
Original omega ura	K 24-
Kuhinjska ura	K 10-
Budilka niklasta	K 3-
Poročni prstani	K 2-
Srebrne verižice	K 2-

Večletno jamstvo.

Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach

urar in očalar
MARIBOR, Gosposka ul. 26
Kupujem zlatino in srebro.

Kovaški pomočnik

kateri zna podkovati konje, se takoj sprejme pri kovaškemu mojstru Laminger. Burggasse, Maribor.

Naročajte in razširjajte „Stražo“!

Sedlarska obrt

v večjem kraju na Sp. Štajerskem, dobro upejljana, se radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji odda. Vpraša se v upravnistvu »Straže«.

Potrjim srcem javljano tužno vest, da je naš ljubljani in nepozabni gospod

Franc Mohorko

narednik 26. domobranskega pešpolka

dne 7. aprila zjutraj v 28. letu svoje starosti, po dolgi in mučni bolezn, previda s svetotajstvi, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rankega se je vršil dne 9. aprila t. l. ob 3. uri popoldne z vojaškimi častmi od hiše žalosti v Tegetthofovi ulici štev. 49 na mestno pokopališče na Pobrežju.

Žalujemoči ostali.

MARIBOR, dne 9. aprila 1915.

ČEVLJE

za moške, ženske in otroke, kakor tudi usnjate gamašne in galošne najboljše kakovosti prodaja doma in razpošilja po najnižjih cenah veletrgovina

R. Stermecki v Celju št. 300

== Pišite po cenik. ==

Prva in največja delavnica za cerkvena dela na slovenskem jugu

K. Tratnik

specialist v izdelovanju cerkvenega orodja in posode

Maribor Pfarrhofg. 3

se priporočam prečistiti duhovščini za naročila vsakovrstnih monštranc, kelihov, lestencev, svečnikov itd. Staro cerkveno orodje popravljam, pozlatim in posrebrim v ognju. — Za vsako delo jamčim. — Mnogo priznanih pisem na razpolago.

Velika svota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki post ne naš naročnik. —

Brezplačna pojasnila pošilja:

Srečkovno zastopstvo 14, Ljubljana.

POZOR!

POZOR!

Ker je sedaj mnogo obitelj, katere pogrešajo moške, kateri so bili poklicani pod orožje, podpora pa zadostuje komaj za hrano, bo mnogim zelo težko kupiti otrokom najpotrebnjega perila in obleko za solo. Da se omili v teh revnih časih splošno bedo, se je odločil trgovec

J. N. Šoštarč .: Maribor,

Gosposka ulica 5, da bo za časa vojne prodajal vse blago veliko ceneje, kakor popreje. Kdor torej želi kupiti za majhen denar dobro blago, naj se nemudoma oglasi pri omenjenemu trgovcu. Vzorci in ceniki se pošljejo zastoj.

Znano je, da se kupi

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni ampak tudi prav dobro:

Sukneno blago (šofa za moške in dečke.)
Novomodno volno za ženske in dekleta,
Najnovejša perilno blago za obleke in bluze,
Platno belo in pisano za srajce in spodnje hlače,
Blago za postelje in rjuhe, brez šiva in matrace,
Srajce izgotovljene vseh velikosti za moške in ženske,
Predpasnikov velika izbira, za prati in iz črnega atlasa,
Zmiraj novosti robov iz avile in za prati, kakor vseh vrst blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih prednostih, zato pošljem na zahtevanje

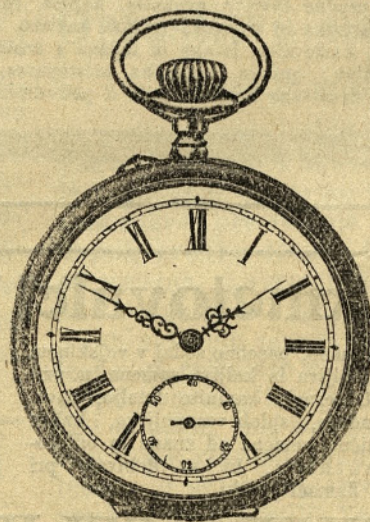
ZASTONJ

vsakomur svoje bogato zbirko vzorcev na razpolago.

K. Worsche Maribor
Gosposka ul. D. (Herreng. D.)

Ure! Ure!

V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 2 40
Sreb. verižice damske K 3 60
Zlate damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamči!

Precizijske ure, Schaffhausen, Zenith, Omega, Eterne

Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Frano Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,

Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Kupujem

seno, slamo, fižol, češplje in sploh vse poljske pridelke po najvišjih cenah

Ant. Birkmaier

Maribor, Meljska cesta 29 (Mellingerstr.)

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, po influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašarom bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znafno olehča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v
vseh lekarnah
a K. u.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. z n. z.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 3/4%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/4%, na vknjižbo sploh po 5 1/4%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/4%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Razširjajte naš list „Straža“!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena s najboljšimi stroji, z lastnimi električnimi obrabi, najnovejšimi črkami in čednimi obrabi, sprejema vse v tiskarske stroje spadajoče dela kakor: časnik, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za vsi. župniške urade spovedne in misijanske listke s črkami, rdečimi ali modrimi tiskom, uradne zavite z natisom glave ter razne omenilne napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavite, omenila, napise, razglaš, plačilne predpise, projekta, potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavite, okrožila, račune, opomine, menajice, cene, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črkami in drugimi barvnimi tiskom. Za posojilnice, zadruge in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računsko zaključke, društvene snake, vabila k prireditvam in sejama, dnevna sporede in druge.

Za krmarje in prireditelje vsega: jedilnike, vabila na ples, ljudske vokalne tambole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročila, parte in ščestinske v najlepši opravi. — Diplome za častne sode društev in častne občane v različnih okvirjih in s modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

Vsa naročila se izvršijo cene in točno.

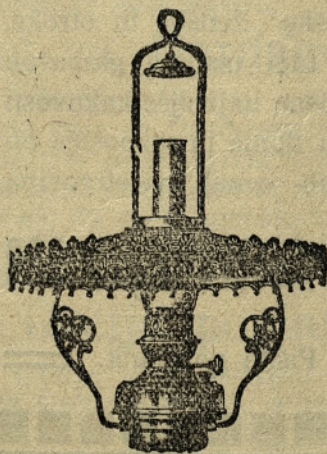
Pozor kmetovalci!

Preskrbite si pravočasno, posebno sedaj v vojskem času, jamčena, zanesljiva in kaljiva semena, n. pr.: domačo, nemško (Lucerna), kamnito deteljo, travo, peso rumeno in rdečo, sploh vsa poljska, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane in odlikovane tvrdke Mauthner, ki se dobivajo pri domači tvrdki

I. RAVNIKAR :: CELJE

Trgovina s špecerijemskim blagom, z barvami in deželnimi pridelki ter zaloga vseh vrst mineralnih vod.

Solidna in točna postrežba.

Edina štajerska steklarska narodna trgovina
Na debelo! Na drobno!

FRANC STRUPI :: CELJE
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za vodobe. — Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in stavbah. Najsolidnejša in točna postrežba.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.